

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA^{1),2)}

z dnia2016 r.

w sprawie wymagań dotyczących wyodrębnienia podinstalacji w ramach instalacji, zakresu i sposobu gromadzenia danych do określania początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej i zainstalowanej zdolności produkcyjnej w instalacji i podinstalacji, sposobu określania historycznego poziomu działalności oraz poziomów działalności i sposobu obliczania wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania dotyczące wyodrębnienia podinstalacji w ramach instalacji, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2 i art. 68 ust. 2 pkt 1 oraz w art. 71 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542), zwanej dalej „ustawą”;
- 2) zakres i sposób gromadzenia danych do określania początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 3, art. 68 ust. 2 pkt 2 ustawy, i zainstalowanej zdolności produkcyjnej, o której mowa w art. 71 ust. 3 pkt 2 ustawy, w instalacji i podinstalacji w celu określenia okresów odniesienia będących podstawą do wyliczania przydziału uprawnień do emisji;
- 3) sposób określania historycznego poziomu działalności, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 4 ustawy, oraz poziomów działalności instalacji, o których w art. 68 ust. 2 pkt 3 i art. 71 ust. 3 pkt 3 ustawy;

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904 i 2095).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie wykonuje decyzję Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (2011/278/UE) (Dz. Urz. UE L130 z 17.05.2011, str. 1, z późn. zm.).

- 4) sposób obliczania wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ciepłomierzu – rozumie się przez to miernik ciepła w rozumieniu rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla przyrządów pomiarowych (Dz. U. poz. 27 oraz z 2010 r. poz. 1103) lub każde inne urządzenie do pomiaru i zapisu ilości ciepła wytwarzanego w instalacji w oparciu o objętości i temperatury przepływu;
- 2) mierzalnym ciepłem – rozumie się przez to przepływ netto ciepła transportowanego za pośrednictwem dających się zidentyfikować rurociągów lub kanałów przy zastosowaniu nośnika ciepła, takiego jak w szczególności: para, gorące powietrze, woda, olej, metale ciekłe i sole, dla których zainstalowano lub można zainstalować ciepłomierz;
- 3) niemierzalnym ciepłem – rozumie się przez to każde ciepło inne niż mierzalne ciepło;
- 4) gospodarstwie domowym – rozumie się przez to budynek lub jego część wykorzystywaną na cele mieszkaniowe, do którego dostarcza się mierzalne ciepło;
- 5) spalaniu na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa – rozumie się przez to spalanie paliw doświadczalnych, znacznie zmieniających się ilościowo gazów technologicznych lub pozostałości gazów w jednostce wystawionej na zakłócenia atmosferyczne, wynikające z realizacji wymogów bezpieczeństwa w instalacji określonych w pozwoleniach, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. –Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672);
- 6) zdolności produkcyjnej dodanej – rozumie się przez to różnicę między początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną podinstalacji a zainstalowaną zdolnością produkcyjną tej samej podinstalacji uzyskaną w wyniku znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej, o którym mowa w art. 69 ust. 2 ustawy;
- 7) zdolności produkcyjnej zmniejszonej – rozumie się przez to różnicę między początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną podinstalacji a zainstalowaną zdolnością produkcyjną tej samej podinstalacji uzyskaną w wyniku znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej, o którym mowa w art. 71 ust. 5 ustawy;
- 8) znaczącej zmianie zdolności produkcyjnej – rozumie się przez to znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej, o którym mowa w art. 69 ust. 2 ustawy, albo znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej, o którym mowa w art. 71 ust. 5 ustawy.

Rozdział 2

Wyodrębnienie podinstalacji w ramach instalacji

§ 3. 1. W ramach instalacji wyodrębnia się co najmniej jedną z następujących podinstalacji, z zachowaniem wskazanej kolejności:

- 1) podinstalację objętą wskaźnikiem emisyjności dla produktu, w przypadku gdy w instalacji wytwarzany jest produkt, dla którego w tabeli nr 1 albo 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia określono wskaźnik emisyjności;
- 2) podinstalację objętą wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple w przypadku, gdy w podinstalacji wytwarzany jest produkt, dla którego w tabeli nr 1 albo 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia nie określono wskaźnika emisyjności, i instalacja wytwarza lub importuje mierzalne ciepło z innej instalacji uczestniczącej w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, zwanej dalej „instalacją uczestniczącą w systemie”, i to ciepło jest:
 - a) zużywane w instalacji do wytwarzania produktów, energii mechanicznej innej niż wykorzystywanej do produkcji energii elektrycznej, zużywane do ogrzewania lub chłodzenia w obrębie instalacji, z wyłączeniem zużycia do produkcji energii elektrycznej, lub
 - b) eksportowane do innej instalacji nieuczestniczącej w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, zwanej dalej „instalacją nieuczestniczącą w systemie” lub innego odbiorcy, z wyłączeniem eksportu w celu produkcji energii elektrycznej;
- 3) podinstalację objętą wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie, w przypadku gdy w instalacji wytwarzany jest produkt, dla którego nie określono w tabeli nr 1 albo 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia wskaźnika emisyjności, i w której wytwarzane jest niemierzalne ciepło zużywane w instalacji do:
 - a) wytwarzania produktów, lub
 - b) wytwarzania energii mechanicznej innej niż wykorzystywanej do produkcji energii elektrycznej, lub
 - c) ogrzewania lub chłodzenia w obrębie instalacji, z wyłączeniem zużycia do produkcji energii elektrycznej, lub
 - d) spalania na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa;

- 4) podinstalację wytwarzającą emisje procesowe, która poza podinstalacją, w której wytwarzany jest produkt, dla którego w tabeli nr 1 albo 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia określono wskaźnik emisyjności, emituje:
- a) gazy cieplarniane inne niż dwutlenek węgla (CO_2), lub
 - b) dwutlenek węgla (CO_2), w wyniku następujących procesów:
 - chemicznej lub elektrolitycznej redukcji związków metali zawartych w rudach, koncentratkach lub materiałach wtórnych,
 - usunięcia zanieczyszczeń z metali i ich związków,
 - rozkładu węglanów, z wyjątkiem oczyszczania gazów odlotowych,
 - syntez chemicznych, w których materiał zawierający węgiel uczestniczy w reakcjach, których pierwotnym celem nie jest wytwarzanie ciepła,
 - zastosowania dodatków lub surowców zawierających węgiel, których pierwotnym celem nie jest wytwarzanie ciepła,
 - chemicznej lub elektrolitycznej redukcji tlenków metali lub tlenków niemetalu, takich jak tlenki krzemu i fosforany.

2. W ramach podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe, o której mowa w ust. 1 pkt 4, uwzględnia się także dwutlenek węgla (CO_2) pochodzący ze spalania niezupełnie utlenionego węgla powstałego w wyniku procesów, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. b tiret 1-6, mających na celu wytwarzanie mierzalnego ciepła, niemierzalnego ciepła lub energii elektrycznej, z wyłączeniem emisji powstałych ze spalania określonej ilości gazu ziemnego, równych technicznie możliwej do wykorzystania zawartości energii spalonego niezupełnie utlenionego węgla.

3. Wskaźniki emisyjności dla produktu określa tabela nr 1 i 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

4. Wskaźniki emisyjności oparte na ciepłe i paliwie określa tabela nr 3 w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

5. Łączna wielkość produkcji i łączna wielkość emisji z wszystkich wyodrębnionych podinstalacji nie może być większa niż całkowita wielkość produkcji i całkowita wielkość emisji z instalacji.

Rozdział 3

Zakres i sposób gromadzenia danych do określania początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej i zainstalowanej zdolności produkcyjnej w instalacji

i podinstalacji w celu określenia okresów odniesienia będących podstawą do wyliczania przydziału uprawnień do emisji

§ 4. 1. Zakres danych gromadzonych do określania początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej i zainstalowanej zdolności produkcyjnej w instalacji i podinstalacji w celu określenia okresu odniesienia, który jest podstawą do wyliczania przydziału uprawnień do emisji, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Zakres danych gromadzonych do określania początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej i zainstalowanej zdolności produkcyjnej w instalacji nowej i podinstalacji w instalacji nowej w celu określenia okresu odniesienia, który jest podstawą do wyliczania przydziału uprawnień do emisji, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

3. Dane, o których mowa w ust. 1 i 2, gromadzone są dla każdej podinstalacji wyodrębnionej w ramach instalacji albo instalacji nowej.

4. Dane, o których mowa w ust. 1 i 2, gromadzi się dokonując rozróżnienia na dane dotyczące i niedotyczące sektora lub podsektora narażonego na znaczące ryzyko ucieczki emisji.

5. W przypadku gdy co najmniej 95% produktów przyporządkowanych podinstalacji jest zaliczonych do sektora lub podsektora narażonego na znaczące ryzyko ucieczki emisji albo do sektora lub podsektora nienarażonego na znaczące ryzyko ucieczki emisji, nie dokonuje się rozróżnienia, o którym mowa w ust. 4, z wyjątkiem podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu.

6. W przypadku gdy w podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe wytwarzane jest mierzalne ciepło, które eksportuje się do instalacji nieuczestniczącej w systemie lub innego odbiorcy, uznaje się, że wytworzone ciepło jest wykorzystywane do wytwarzania produktu zaliczonego do sektora lub podsektora narażonego na znaczące ryzyko ucieczki emisji, jeżeli instalacja nieuczestnicząca w systemie lub inny odbiorca zużywa mierzalne ciepło do wytwarzania produktu, zaliczonego do tego sektora.

§ 5. 1. Dane, o których mowa w § 4, gromadzi się w sposób zapewniający ich kompletność i spójność oraz w taki sposób, aby dane dotyczące podinstalacji nie pokrywały się i nie prowadziły do uzyskania podwójnego przydziału uprawnień do emisji na ten sam produkt lub proces.

2. Dane gromadzi się wskazując w szczególności zastosowaną metodę kompilacji danych oraz ich źródła, etapy obliczeniowe oraz, w przypadku, o którym mowa w ust. 5, opis założeń,

w oparciu, o które dokonano przyporządkowania emisji odpowiednim podinstalacjom. W przypadku wystąpienia braku danych przedstawia się wyjaśnienie dotyczące przyczyn ich braku.

3. Jeżeli dane są dostępne częściowo, brakujące dane zastępuje się zachowawczymi szacunkami, w szczególności wykorzystując aktualną wiedzę naukową i techniczną w danym sektorze. Zachowawczy szacunek oznacza, że wartość ekstrapolowana nie może przekraczać 90% wartości uzyskanej przy wykorzystaniu dostępnych danych.

4. Jeżeli nie są dostępne żadne dane dotyczące przepływów mierzalnego ciepła w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, wyznacza się wartość zastępczą, stanowiącą iloczyn energii wejściowej i sprawności wytwarzania ciepła zatwierdzonej przez weryfikatora. Jeżeli nie są dostępne żadne dane dotyczące sprawności wytwarzania ciepła, przyjmuje się sprawność referencyjną wynoszącą 70%.

5. Oznaczone części instalacji, produkty i odpowiadające im wielkości emisji, w odniesieniu do których dostępne są jedynie dane dotyczące instalacji jako całości, przyporządkowuje się odpowiednim podinstalacjom w następujący sposób:

- 1) jeżeli na tej samej linii produkcyjnej produkowane są różne produkty, oznaczone części instalacji, produkty i odpowiadające im wielkości emisji przyporządkowuje się w oparciu o czas działania instalacji w ciągu roku w odniesieniu do czasu działania każdej podinstalacji wytwarzającej każdy z produktów;
- 2) jeżeli nie ma możliwości przyporządkowania oznaczonej części instalacji, produktów i odpowiadających im wielkości emisji zgodnie z pkt 1, przyporządkowuje się je na podstawie masy lub ilości wytworzonego produktu lub szacunków opartych na swobodnej entalpii reakcji w zakresie zaistniałych reakcji chemicznych, lub w oparciu o inną metodę zgodną z aktualną wiedzę naukową i techniczną.

§ 6. 1. Jeżeli dane, o których mowa w § 4 ust. 1, nie zawierają danych wymaganych do określania początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej zgodnie z art. 21 ust. 2 ustawy, ustala się je w drodze eksperymentalnej weryfikacji zdolności produkcyjnej podinstalacji, zwanej dalej „eksperymentalną weryfikacją”, przeprowadzanej pod nadzorem weryfikatora.

2. Jeżeli dane do określenia początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej ustala się w drodze eksperymentalnej weryfikacji, wskazuje się okoliczności, które przyczyniły się do wybrania tej metody ustalenia danych. Okoliczności te potwierdza weryfikator.

3. Dane do określenia początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej w drodze eksperymentalnej weryfikacji ustalane są w trakcie trwającego 48-godzin ciągłego testu,

prowadzonego zgodnie z normalnym trybem eksploatacji instalacji, w trakcie którego porównuje się uzyskaną ilość wytworzonego produktu do ilości wytworzonego produktu przez inne instalacje z danego sektora, a także do dostępnych danych, dotyczących eksploatacji danej instalacji. W przeprowadzonej eksperymentalnej weryfikacji bierze się pod uwagę parametry dotyczące jakości otrzymanego produktu, w celu sprawdzenia, czy jakość tego produktu jest zgodna z jakością produktu wytwarzanego w podinstalacji w trakcie normalnej eksploatacji instalacji.

4. Dane pozyskane podczas eksperymentalnej weryfikacji stanowiące 360-krotność średniej wielkości produkcji, z trwającego 48-godzin ciągłego testu, przeprowadzonego zgodnie z ust. 3, odniesioną do jednego dnia, wyznaczają początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną podinstalacji, o której mowa w ust. 1.

§ 7. Poza danymi, o których mowa w § 4, gromadzi się także dane o zainstalowanej zdolności produkcyjnej instalacji od rozpoczęcia zmienionej działalności w podinstalacji, w przypadku gdy, w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 30 czerwca 2011 r., w podinstalacji nastąpiła znacząca zmiana zdolności produkcyjnej.

Rozdział 4

Sposób określania historycznego poziomu działalności oraz poziomów działalności

§ 8. 1. Historyczny poziom działalności w instalacji, w której wyodrębniono podinstalację objętą wskaźnikiem emisyjności dla produktu, określa się odrębnie dla każdego produktu, w oparciu o medianę historycznej rocznej wielkości produkcji danego produktu w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy.

2. Historyczny poziom działalności w instalacji, w której wyodrębniono podinstalację objętą wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, określa się w oparciu o medianę historycznego rocznego:

- 1) importu mierzalnego ciepła z instalacji uczestniczącej w systemie zużywanego w instalacji do:
 - a) wytwarzania produktów, lub
 - b) produkcji energii mechanicznej innej niż wykorzystywanej do produkcji energii elektrycznej, lub
 - c) ogrzewania lub chłodzenia w obrębie instalacji, z wyłączeniem zużycia do produkcji energii elektrycznej, lub

- 2) eksportu mierzalnego ciepła do innej instalacji nieuczestniczącej w systemie lub innego odbiorcy, z wyłączeniem eksportu w celu produkcji energii elektrycznej lub wytwarzania tego ciepła

- w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, i jest wyrażony w teradzulach na rok.

3. Historyczny poziom działalności w instalacji, w której wyodrębniono podinstalację objętą wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie, określa się w oparciu o medianę historycznego rocznego zużycia paliw stosowanych do wytwarzania niemierzalnego ciepła zużywanego w instalacji do:

- 1) wytwarzania produktów, lub
- 2) wytwarzania energii mechanicznej innej niż wykorzystywanej do produkcji energii elektrycznej, lub
- 3) ogrzewania lub chłodzenia w obrębie instalacji, z wyłączeniem zużycia do produkcji energii elektrycznej, lub
- 4) spalania na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa

- w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, i jest wyrażony w teradzulach na rok.

4. W przypadku instalacji, w której wyodrębniono podinstalację wytwarzającą emisje procesowe powstające w związku z wytwarzaniem produktów w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, historyczny poziom działalności związany z tym procesem określa się w oparciu o medianę historycznych rocznych wielkości emisji wyrażonych w megagramach ekwiwalentu dwutlenku węgla.

5. W celu określenia wartości mediany, o której mowa w ust. 1-4, uwzględnia się jedynie lata kalendarzowe, w których instalacja działała przez co najmniej jeden dzień. Jeżeli instalacja była eksploatowana przez mniej niż dwa lata kalendarzowe w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, historyczny poziom działalności w instalacji określa się w oparciu o początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną każdej podinstalacji, pomnożoną przez średni historyczny współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnej, określony w sposób, o którym mowa w § 9 ust. 4. Przepis § 10 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

6. W instalacji, w której wytwarzany jest produkt lub prowadzone jest działanie wskazane w załączniku nr 4 do rozporządzenia, historyczny poziom działalności określa się zgodnie ze wzorami określonymi w tym załączniku.

7. Przy określaniu historycznego poziomu działalności uwzględnia się:

- 1) instalację, która nie jest eksploatowana w systemie ciągłym lub cyklach produkcyjnych,
- 2) instalację, która nie była eksploatowana przez co najmniej jeden dzień w danym roku kalendarzowym w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy,

- jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- a) w raporcie o metodyce zbierania danych, o którym mowa w ustawie, przedstawiono dowód, że instalacja nie jest eksploatowana w systemie ciągłym lub cyklach produkcyjnych, w tym w szczególności instalacja działa jako rezerwowa albo sezonowa,
- b) instalacja jest objęta zezwoleniem na emisję gazów cieplarnianych i pozwoleniem zintegrowanym albo pozwoleniem na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza,
- c) rozpoczęcie działalności w instalacji jest technicznie możliwe w krótkim terminie,
- d) w instalacji prowadzi się regularne konserwacje.

§ 9. 1. W przypadku gdy w instalacji nastąpiło znaczące zwiększenie lub zmniejszenie zdolności produkcyjnej w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 30 czerwca 2011 r. historyczny poziom działalności w tej instalacji stanowi sumę historycznych poziomów działalności określonych zgodnie z § 8 ust. 1–4 bez znaczącej zmiany zdolności produkcyjnej i historycznego poziomu działalności określonego dla dodanej lub zmniejszonej zdolności produkcyjnej w podinstalacji.

2. Historyczny poziom działalności w instalacji określony dla zdolności produkcyjnej dodanej stanowi różnicę pomiędzy zainstalowaną zdolnością produkcyjną podinstalacji po znaczącej zmianie zdolności produkcyjnej a początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną podinstalacji pomnożoną przez średni historyczny współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnej instalacji w latach działania instalacji przed wystąpieniem znaczącej zmiany zdolności produkcyjnej.

3. Historyczny poziom działalności w instalacji określony dla zdolności produkcyjnej zmniejszonej stanowi różnicę pomiędzy początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną podinstalacji, a zainstalowaną zdolnością produkcyjną podinstalacji po znaczącej zmianie zdolności produkcyjnej pomnożoną przez średni historyczny współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnej instalacji w latach działania instalacji przed wystąpieniem znaczącej zmiany zdolności produkcyjnej.

4. Średni historyczny współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnej instalacji jest określany jako iloraz średniej rocznej produkcji w instalacji ze wszystkich pełnych lat kalendarzowych przed dokonaniem fizycznej zmiany w instalacji, przyczyniającej się do pierwszej znaczącej zmiany zdolności produkcyjnej, oraz zainstalowanej zdolności produkcyjnej, zgodnie z wzorem:

$$\text{HCUF}_{\text{pocz}} = \frac{\text{średnia roczna produkcja przed zmianą}}{C_{\text{pocz}}}$$

gdzie:

$\text{HCUF}_{\text{pocz}}$ – średni historyczny współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnej;

C_{pocz} – początkowo zainstalowana zdolność produkcyjna.

§ 10. 1. W przypadku instalacji nowej, o której mowa w art. 3 pkt 8 lit. a ustawy, poziom działalności w instalacji nowej określa się w następujący sposób:

- 1) poziom działalności związanej z produktem, dla którego w tabeli nr 1 albo 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia określono wskaźnik emisyjności dla produktu, odpowiada iloczynowi początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej instalacji nowej w odniesieniu do danego produktu oraz standardowego współczynnika wykorzystania zdolności produkcyjnych, określonego w decyzji Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej standardowego współczynnika wykorzystania zdolności produkcyjnych zgodnie z art. 18 ust. 2 decyzji 2011/278/UE (2013/447/UE) (Dz. Urz. UE L 240 z 07.09.2013, str. 23);
 - 2) poziom działalności związanej z ciepłem odpowiada iloczynowi początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej instalacji nowej dla:
 - a) importu mierzalnego ciepła z instalacji uczestniczącej w systemie zużywanego w instalacji do:
 - wytwarzania produktów,
 - wytwarzania energii mechanicznej innej niż wykorzystywanej do produkcji energii elektrycznej,
 - do ogrzewania lub chłodzenia w obrębie instalacji z wyłączeniem zużycia do produkcji energii elektrycznej, lub
 - b) eksportu mierzalnego ciepła do instalacji nieuczestniczącej w systemie lub innego odbiorcy, z wyłączeniem eksportu w celu produkcji energii elektrycznej lub wytwarzania tego ciepła
- i odpowiedniego współczynnika wykorzystania zdolności produkcyjnych;

- 3) poziom działalności związanej z paliwem odpowiada iloczynowi początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej instalacji nowej dla zużycia paliw stosowanych do wytwarzania niemierzalnego ciepła zużywanego w instalacji do:
- a) wytwarzania produktów lub
 - b) wytwarzania energii mechanicznej innej niż wykorzystywanej do produkcji energii elektrycznej, lub
 - c) ogrzewania lub chłodzenia w obrębie instalacji, z wyłączeniem zużycia do produkcji energii elektrycznej, lub
 - d) spalania na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa
- i odpowiedniego współczynnika wykorzystania zdolności produkcyjnych;
- 4) poziom działalności związanej z emisjami procesowymi odpowiada iloczynowi początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej instalacji nowej w zakresie emisji procesowych i odpowiedniego współczynnika wykorzystania zdolności produkcyjnych.

2. Odpowiedni współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2–4, jest określany przez prowadzącego instalację w oparciu o udokumentowane i zweryfikowane informacje dotyczące instalacji, obejmujące okres jej normalnej eksploatacji, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, konserwacji, normalnego cyklu produkcyjnego, a także informacje dotyczące energooszczędnych technologii i typowego wykorzystania zdolności produkcyjnych w danej instalacji w porównaniu z informacjami dla danego sektora.

3. W przypadku gdy w instalacji nastąpiło znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej, o którym mowa w art. 71 ust. 1 ustawy, poziom działalności w instalacji określa się dla podinstalacji, do której odnosi się znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnych, w sposób określony w § 9.

Rozdział 5

Sposób obliczania wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji

§ 11. 1. W przypadku podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji na dany rok oblicza się jako iloczyn wartości wskaźnika emisyjności dla produktu, o którym mowa w tabeli nr 1 albo 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia, i historycznego poziomu działalności instalacji związanego z danym produktem, zgodnie z wzorem:

$$F_p = HAL_p \times BM_p$$

gdzie:

F_p – wstępna roczna liczba uprawnień do emisji [EUA/rok] w przypadku podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla danego produktu,

HAL_p – historyczny poziom działalności dla danego produktu [Mg/rok],

BM_p – wskaźnik emisyjności dla danego produktu [EUA/Mg].

2. W przypadku podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji na dany rok oblicza się jako iloczyn wartości wskaźnika emisyjności opartego na cieple dla mierzalnego ciepła, określonego w tabeli nr 3 w załączniku nr 1 do rozporządzenia, i historycznego poziomu działalności instalacji związanego ze zużyтым mierzalnym ciepłem, zgodnie z wzorem:

$$F_h = HAL_h \times BM_h$$

gdzie:

F_h – wstępna roczna liczba uprawnień do emisji [EUA/rok] w przypadku podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple,

HAL_h – historyczny poziom działalności dla zużytego mierzalnego ciepła [TJ/rok],

BM_h – wskaźnik emisyjności oparty na cieple [EUA/TJ].

3. W przypadku podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji na dany rok oblicza się jako iloczyn wartości wskaźnika emisyjności opartego na paliwie, określonego w tabeli nr 3 w załączniku nr 1 do rozporządzenia, i historycznego poziomu działalności instalacji uwzględniającego poziom zużytego paliwa, zgodnie z wzorem:

$$F_f = HAL_f \times BM_f$$

gdzie:

F_f – wstępna roczna liczba uprawnień do emisji [EUA/rok] w przypadku podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie,

HAL_f – historyczny poziom działalności dla zużytego paliwa [TJ/rok],

BM_f – wskaźnik emisyjności oparty na paliwie [EUA/TJ].

4. W przypadku podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji na dany rok oblicza się jako iloczyn historycznego poziomu działalności instalacji związanego z emisjami procesowymi i wskaźnika 0,97, zgodnie z wzorem:

$$F_e = HAL_e \times 0,97$$

gdzie:

Fe – wstępna roczna liczba uprawnień do emisji [EUA/rok] w przypadku podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe,

HALe – historyczny poziom działalności dla emisji procesowych [Mg/rok].

5. Jeżeli mierzalne ciepło jest eksportowane do gospodarstw domowych, a wstępna roczna liczba uprawnień do emisji, określona zgodnie z ust. 2, dla produkcji mierzalnego ciepła eksportowanego do gospodarstw domowych jest mniejsza niż mediana rocznej emisji historycznej związanej z produkcją tego ciepła w okresie odniesienia od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2008 r., wstępna roczną liczbę uprawnień do emisji zwiększa się o różnicę wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji i mediany rocznej emisji historycznej. Mediana rocznej emisji historycznej począwszy od roku 2014 zmniejsza się w każdym kolejnym roku o 10 punktów procentowych.

6. W przypadku, gdy w podinstalacji wytwarzany jest produkt, którego nie wykorzystuje się w sektorze lub podsektorze narażonym na znaczące ryzyko ucieczki emisji, wstępna roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z ust. 1–4 dostosowuje się na dany rok mnożąc przez współczynnik zapewniający przejściowy system prowadzący do zmniejszenia liczby przydzielanych uprawnień do emisji, określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

7. W przypadku gdy w podinstalacji wytwarzany jest produkt, który wykorzystuje się w sektorze lub podsektorze narażonym na znaczące ryzyko ucieczki emisji, wstępna roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z ust. 1–4 dostosowuje się na dany rok mnożąc przez współczynnik wynoszący 1.

8. Wstępna roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną dla podinstalacji, która importuje mierzalne ciepło z podinstalacji wytwarzającej produkty objęte wskaźnikiem emisyjności dla kwasu azotowego, określonymi w załączniku nr 1 do rozporządzenia, pomniejsza się o iloczyn wielkości rocznego historycznego zużycia tego ciepła w okresie odniesienia, o którym mowa art. 21 ust. 3 ustawy, i wartości wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe dla mierzalnego ciepła.

9. Jeżeli z instalacji wyodrębniono podinstalację do produkcji masy celulozowej (krótkowłóknistej masy celulozowej siarczanowej, długowłóknistej masy celulozowej siarczanowej, masy termomechanicznej i mechanicznej, masy celulozowej uzyskanej metodą siarczynową lub innej masy celulozowej nieobjętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu), która eksportuje mierzalne ciepło do innej, technicznie z nią powiązanej podinstalacji, wstępna roczną liczbę uprawnień do emisji oblicza się w odniesieniu do produktów z masy celulozowej wyprodukowanych przez tę podinstalację i wprowadzonych do obrotu, z wyłączeniem masy

przetworzonej na papier w tej samej instalacji lub w innych instalacjach technicznie z nią powiązanych.

10. Wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji dla podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu, w której produkuje się chemikalia wielkotonażowe, zwane dalej „HVC”, oblicza się według wzoru określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia, jako sumę:

- 1) iloczynu:
 - a) wartości wskaźnika emisyjności dla produktu uzyskanych w procesie krakingu parowego, określonego w tabeli nr 2 załączniku nr 1 do rozporządzenia,
 - b) historycznego poziomu działalności instalacji określonego zgodnie z załącznikiem nr 4 do rozporządzenia i
 - c) ilorazu całkowitej emisji bezpośredniej, w tym emisji pochodzącej z importowanego ciepła netto w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, wyrażonej w megagramach ekwiwalentu dwutlenku węgla, oraz sumy całkowitej emisji bezpośredniej i emisji pośrednich w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, obliczonych zgodnie z § 12 ust. 2, i
- 2) mediany produkcji historycznej dodatkowych ilości wodoru, wyrażonej w megagramach wodoru, pomnożonej przez $1,78 \text{ Mg CO}_2/\text{Mg H}_2$, i
- 3) mediany produkcji historycznej dodatkowych ilości etylenu, wyrażonej w megagramach etylenu, pomnożonej przez $0,24 \text{ Mg CO}_2/\text{Mg C}_2\text{H}_4$, i
- 4) mediany produkcji historycznej dodatkowych ilości chemikaliów wielkotonażowych innych niż wodór i etylen, wyrażonej w megagramach HVC, pomnożonej przez $0,16 \text{ Mg CO}_2/\text{Mg HVC}$.

11. Wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji dla podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu, w której produkuje się monomer chlorku winylu, zwany dalej „VCM”, oblicza się według wzoru określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia, jako iloczyn:

- 1) wartości wskaźnika emisyjności dla VCM, określonego w tabeli nr 1 w załączniku nr 1 do rozporządzenia,
- 2) historycznego poziomu działalności dla VCM, wyrażonego w megagramach i
- 3) ilorazu całkowitej emisji bezpośredniej dla produkcji VCM, w tym emisji pochodzącej z importowanego ciepła netto w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art.

21 ust. 3 ustawy, obliczonej zgodnie z § 12 ust. 2, wyrażonej w megagramach ekwiwalentu dwutlenku węgla, oraz sumy tej emisji bezpośredniej i emisji związanej z wodorem w przypadku produkcji VCM w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, wyrażonej w megagramach ekwiwalentu dwutlenku węgla i obliczonej w oparciu o historyczne zużycie ciepła powstałego ze spalania wodoru, wyrażone w teradzulach, pomnożone przez 56,1 Mg CO₂/TJ.

12. Jeżeli podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności dla produktu zużywa mierzalne ciepło importowane z instalacji nieuczestniczącej w systemie, wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną dla podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu pomniejsza się o iloczyn ilości ciepła historycznie importowanego z instalacji nieuczestniczącej w systemie w danym roku i wartości wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe dla mierzalnego ciepła.

§ 12. 1. W przypadku podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu, dla którego stosowana jest zamiana paliw i energii elektrycznej oraz określono wskaźnik emisyjności w tabeli nr 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia, wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji dla tej podinstalacji oblicza się jako iloczyn:

- 1) wartości właściwego wskaźnika emisyjności dla produktu,
- 2) historycznego poziomu działalności związanego z produktem i
- 3) ilorazu całkowitej emisji bezpośredniej, w tym emisji pochodzącej z importowanego ciepła netto w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, wyrażonej w megagramach ekwiwalentu dwutlenku węgla, oraz sumy całkowitej emisji bezpośredniej i emisji pośrednich z produkcji danego produktu w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy.

2. Na potrzeby obliczenia wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji zgodnie z ust. 1, wielkość emisji pośrednich odpowiada zużyciu energii elektrycznej, określonego w charakterystyce procesów, o których mowa w tabeli nr 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia, w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, wyrażonemu w megawatogodzinach dla produkcji danego produktu, pomnożonemu przez 0,465 Mg CO₂/MWh. Wielkość emisji pośrednich wyraża się w megagramach dwutlenku węgla.

3. Na potrzeby obliczenia wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji zgodnie z ust. 1, emisje z importowanego ciepła netto odnoszą się do ilości mierzalnego ciepła wykorzystanego do produkcji danego produktu importowanego z instalacji uczestniczącej w systemie w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, pomnożonej przez

wartość wskaźnika emisyjności opartego na cieple, określonego w tabeli nr 3 w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 13. 1. Wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji dla instalacji nowej, oblicza się dla podinstalacji wyodrębnionej w ramach instalacji nowej począwszy od dnia rozpoczęcia normalnej działalności w instalacji nowej albo zmienionej działalności w instalacji nowej, o której mowa w art. 68 ust. 9 i 10 ustawy, w następujący sposób:

- 1) w przypadku każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji dla podinstalacji oblicza się jako iloczyn wartości wskaźnika emisyjności dla produktu, określonego w tabeli nr 1 albo 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia, i poziomu działalności związanego z tym produktem;
- 2) w przypadku każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji dla podinstalacji oblicza się jako iloczyn wartości wskaźnika emisyjności opartego na cieple dla mierzalnego ciepła, określonego w tabeli nr 3 w załączniku nr 1 do rozporządzenia, i poziomu działalności związanego z ciepłem;
- 3) w przypadku każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji dla podinstalacji oblicza się jako iloczyn wartości wskaźnika emisyjności opartego na paliwie, określonego w tabeli nr 3 w załączniku nr 1 do rozporządzenia, i poziomu działalności związanego z paliwem;
- 4) w przypadku każdej podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji dla podinstalacji oblicza się jako iloczyn poziomu działalności związanego z emisjami procesowymi i współczynnika 0,97.

2. Do obliczenia wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych instalacji nowej stosuje się odpowiednio § 4 ust. 2-6, § 11 ust. 6-12 oraz § 12.

3. W przypadku instalacji nowej, o której mowa w art. 3 pkt 8 lit. a ustawy, wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną dla pierwszej podinstalacji wyodrębnionej w ramach instalacji nowej zgodnie z ust. 1, powiększa się o liczbę uprawnień do emisji przyznanych na okres przed rozpoczęciem normalnej działalności, o którym mowa w art. 68 ust. 9 ustawy, na podstawie zweryfikowanych emisji, przedstawionych w raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 86 ust. 1 ustawy.

4. W przypadku instalacji nowej, o której mowa w art. 3 pkt 8 lit. b ustawy, wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji wynikającą ze znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej instalacji oblicza się zgodnie z ust. 1 i 2, nie zmieniając liczby uprawnień do emisji dla tej

instalacji przydzielonych zgodnie z art. 25 ust. 4 albo art. 26 ust. 4 albo art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11 ustawy.

§ 14. 1. W przypadku gdy w instalacji nastąpiło znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej, o którym mowa w art. 71 ust. 1 ustawy, przy obliczaniu wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji dla podinstalacji uwzględnia się pomniejszoną liczbę uprawnień do emisji wynikającą z poziomu znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej. Przepisy § 13 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

2. Wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z ust. 1, dostosowuje się na każdy rok okresu rozliczeniowego za pomocą międzysektorowego współczynnika korygującego, o którym mowa w art. 25 ust. 2 ustawy, albo współczynnika liniowego, o którym mowa w art. 25 ust. 3 ustawy.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego
[Signature]
Dariusz Wasilek

Naczelnik Wydziału
Obsługi Prawnej
[Signature]
Joanna Barańska

Magdalena Piątek

**ZA ZGODNOŚĆ
POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM**

Dyrektor
Departamentu Prawnego

[Signature]
Agnieszka Chilmon

Naczelnik Wydziału
Obsługi Prawnej

[Signature]
Joanna Barańska

Dyrektor Departamentu
Ochrony Powietrza i Klimatu

[Signature]
Agnieszka Sosnowska

SEKRETARZ STANU

[Signature]
Paweł Salek

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Środowiska z dnia
(poz...)

Załącznik nr 1

WSKAŹNIKI EMISYJNOŚCI

TABELA NR 1. WSKAŹNIKI EMISYJNOŚCI DLA PRODUKTU¹⁾²⁾

Nazwa produktu	Charakterystyka produktu	Charakterystyka procesów prowadzonych w podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu	Wartość wskaźnika emisyjności (uprawnienia/Mg)
Koks	Koks wytwarzany w bateriach koksowniczych (otrzymywany w wyniku odgazowania węgla koksującego w wysokiej temperaturze) lub koks gazowniczy (produkt uboczny powstający w instalacjach gazowni) wyrażony w megagramach suchego koksu. Koks z węgla brunatnego nie uwzględniono w tym wskaźniku.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio powiązane z piecami koksowniczymi, spalaniem H ₂ S/NH ₃ , podgrzewaniem węgla (rozmrzaniem), ssawą gazu koksowniczego, instalacją odsiarczania, instalacją destylacji, instalacją wytwornicy pary, regulacją ciśnienia w bateriach, biologicznym oczyszczaniem wody, różnymi systemami ogrzewania produktów ubocznych i separatorom wodoru jednostek	0,286

¹⁾ Bez uwzględnienia zamienności paliwa i energii elektrycznej.

²⁾ Jeżeli nie podano innego odniesienia, wszystkie wskaźniki emisyjności dla produktu odnoszą się do 1 megagrama wytworzonego produktu wyrażonego jako produkcja sprzedawana (netto) i do 100% czystości przedmiotowej substancji. Wszystkie procesy i objęta nimi emisja obejmuje pochodnie, jeżeli występują.

		produkcyjnych. Oczyszczanie gazu koksowniczego zostało uwzględnione.	
Ruda spiekana	Zaglomerowane produkty żelazonośne zawierające drobnoziarnistą rudę żelaza, topniki i materiały zawierające żelazo nadające się do recyklingu, posiadające właściwości chemiczne i fizyczne, takie jak poziom zasadowości, wytrzymałość mechaniczna i przepuszczalność wymagane dla zapewnienia żelaza i niezbędnych topników w procesach redukcji rudy żelaza	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z taśmą spiekalniczą, zapłonem, zespołami przygotowania materiału wsadowego, zespołem przesiewania na gorąco, zespołem chłodzenia spieku, zespołem przesiewania na zimno i z wytwornicą pary jednostek produkcyjnych.	0,171
Ciekły metal	Płynna surówka żelaza do dalszego przerobu	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z wielkimi piecami, zespołami obróbki gorącego metalu, dmuchawami wielkopieczowymi, nagrzewnicami dmuchu wielkopieczowego, zasadowym konwertorem tlenowym, jednostkami obróbki pozapieczowej, kadziami próżniowymi, jednostkami odlewania (łącznie z cięciem), jednostką przerobu żużłu, przygotowywaniem wsadu, zespołem oczyszczania gazu wielkopieczowego, odpylaczami,	1,328

		<p>wstępnym podgrzewaniem złomu, suszeniem węgla na potrzeby systemu PCI, stanowisk wstępnego podgrzewania kadzi, stanowisk wstępnego podgrzewania wlewków, wytwarzania powietrza sprężonego, zespołów obróbki pyłu (brykietowanie), zespołów obróbki osadów (brykietowanie), wtrysku pary w zespole wielkiego pieca, wytwornicy pary, chłodzenia gazu z zasadowego konwertora tlenowego i innymi procesami różnych jednostek produkcyjnych.</p>	
Wstępnie spieczona anoda	<p>Anoda do elektrolizy aluminium składająca się z koksu naftowego, smoły i anod z normalnego odzysku, którym nadano kształt przeznaczony specjalnie dla konkretnego pieca do wytapiania i spiekane w piecach do anod w temperaturze ok. 1 150°C</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją wstępnie spiekanych anod.</p>	0,324
Aluminium	<p>Nieobrobione plastycznie płynne aluminium niestopowe z elektrolizy</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z elektrolizą na etapie produkcji</p>	1,514
Szary klinkier cementowy	<p>Szary klinkier cementowy jako całkowity wyprodukowany klinkier</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio</p>	0,766

		związane z produkcją szarego klinkieru cementowego.	
Biały klinkier cementowy	Biały klinkier cementowy stosowany jako najważniejszy składnik wiążący w wytwarzaniu materiałów, takich jak masy do wypełniania spoin, kleje do płytek ceramicznych, izolacja oraz zaprawy kotwiące, zaprawy do podłóg przemysłowych, gotowe tynki, zaprawy do napraw i powłoki wodoszczelne o maksymalnej średniej zawartości 0,4% masy Fe_2O_3 , 0,003% Cr_2O_3 i 0,03% Mn_2O_3 .	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją białego klinkieru cementowego	0,987
Wapno	Wapno palone: tlenek wapnia (CaO) wytwarzany drogą dekarbonizacji wapienia ($CaCO_3$) w postaci „standardowo czystego” wapna o zawartości wolnego CaO wynoszącej 94,5%. Niniejszy wskaźnik emisyjności dla produktu nie obejmuje wapna wytwarzanego i zużywanego w tej samej instalacji w procesach oczyszczania	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją wapna	0,954
Dolomit kalcynowany	Dolomit kalcynowany jako mieszanina tlenków wapnia i magnezu produkowana za pomocą dekarbonizacji dolomitu ($CaCO_3 MgCO_3$) z pozostałością CO_2 przekraczającą 0,25% i	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją dolomitu kalcynowanego	1,072

	<p>zawartością wolnego MgO wynoszącą 25–40% i o gęstości objętościowej produktu komercyjnego poniżej 3,05g/cm³. Dolomit kalcynowany określa się jako „standardowo czysty dolomit kalcynowany”, jeśli zawartość wolnego CaO wynosi 57,4%, a zawartość wolnego MgO 38,0%.</p>		
Dolomit spiekany	<p>Mieszanka tlenków wapnia i magnezu stosowana jedynie do produkcji ogniotrwałych cegieł i innych ogniotrwałych produktów o minimalnej gęstości objętościowej wynoszącej 3,05g/cm³</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją dolomitu spiekanego</p>	1,449
Szkło typu „float”	<p>Szkło float/szlifowane/polerowane (w megagramach szkła opuszczającego odprężarkę tunelową).</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: topieniem, klarowaniem, chłodzeniem do temperatury formowania, kąpielą i odprężaniem</p>	0,453
Butle i słoiki ze szkła bezbarwnego	<p>Butle ze szkła bezbarwnego o pojemności nominalnej mniejszej niż 2,5 litra do napojów i artykułów spożywczych (z wyłączeniem butelek pokrytych skórą wyprawioną lub wtórną, butelek do karmienia niemowląt), z wyjątkiem wyrobów ze szkła</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: transportu materiałów, topienia, formowania, dalszego przetwarzania, pakowania i dodatkowych procesów</p>	0,382

	wysokobezbarwnego o zawartości tlenku żelaza wyrażonej jako procent wagowy Fe_2O_3 niższej niż 0,03% i o współrzędnych barw L^* w zakresie od 100 do 87, a^* w zakresie od 0 do -5 i b^* w zakresie od 0 do 3 (przy użyciu przestrzeni CIELab zalecanej przez Międzynarodową Komisję Oświetleniową) w megagramach zapakowanego produktu		
Butle i słoiki ze szkła barwnego	Butle ze szkła barwnego o pojemności nominalnej mniejszej niż 2,5 litra do napojów i artykułów spożywczych (z wyłączeniem butelek pokrytych skórą wyprawioną lub wtórną, butelek do karmienia niemowląt) w megagramach zapakowanego produktu	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: transportu materiałów, topienia, formowania, dalszego przetwarzania, pakowania i dodatkowych procesów	0,306
Produkty z włókien ciągłych szklanych	Szko stopione przeznaczone do produkcji produktów z włókien ciągłych szklanych, w szczególności nici cięte, niedoprządy, przędza, włókno szklane odcinkowe i maty (w megagramach szkła wytopionego opuszczającego zbiornik żeliwiaka). Nie uwzględniono produktów z wełny mineralnej	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z procesami produkcji: topienia szkła w piecach i oczyszczania szkła w zbiornikach żeliwiaka. We wskaźniku emisyjności dla produktu nie uwzględniono dodatkowych procesów mających na celu przetworzenie włókien na	0,406

	przeznaczonych na izolację termiczną, akustyczną i przeciwpożarową	produkty przeznaczone do sprzedaży.	
Cegły licówki	Cegły licówki o gęstości > 1 000 kg/m ³ stosowane w murarstwie wg normy EN 771-1, z wyjątkiem kostki brukowej, cegieł klinkierowych i cegły licówki barwionej na niebiesko.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z procesami produkcji: przygotowywanie surowców, mieszanie składników, formowanie wyrobów i nadawanie im kształtu, suszenie wyrobów, wypalanie wyrobów, wykończenie wyrobów i oczyszczanie spalin.	0,139
Kostki brukowe	Cegły ceramiczne stosowane w posadzkach zgodnie z normą EN 1344	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z procesami produkcji: przygotowywanie surowców, mieszanie składników, formowanie wyrobów i nadawanie im kształtu, suszenie wyrobów, wypalanie wyrobów, wykończenie wyrobów i oczyszczanie spalin.	0,192
Dachówki	Dachówki ceramiczne według normy EN 1304:2005, z wyjątkiem dachówek barwionych na niebiesko i akcesoriów	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z procesami produkcji: przygotowywanie surowców, mieszanie składników, formowania wyrobów i nadawanie im kształtu, suszenie wyrobów, wypalanie wyrobów, wykończenie wyrobów i oczyszczanie spalin.	0,144

Proszek uzyskany metodą suszenia rozpryskowego	Proszek uzyskany metodą suszenia rozpryskowego przeznaczony do produkcji płytek ściennych i podłogowych tłoczonych na sucho, w megagramach wyprodukowanego proszku	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją proszku uzyskanego metodą suszenia rozpryskowego.	0,076
Gips	Spojwa gipsowe gotowe składające się z gipsu kalcynowanego lub siarczanu wapnia (w tym przeznaczone do stosowania w budownictwie, do klejenia tkanin lub wyrównywania powierzchni papieru, do stosowania w stomatologii, do stosowania w rekultywacji terenów), w megagramach tynku szlachetnego. Gipsu alfa nie uwzględniono w tym wskaźniku emisyjności dla produktu	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: mielenia, suszenia i kalcynowania.	0,048
Suszony gips wtórny	Suszony gips wtórny (syntetyczny gips produkowany w wyniku recyklingu produktu ubocznego przemysłu energetycznego lub w wyniku recyklingu gruzu budowlanego), w megagramach produktu	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z suszeniem gipsu wtórnego	0,017
Krótkowłók-nista masa celulozowa siarczanowa	Krótkowłóknista masa celulozowa siarczanowa jest masą celulozową drzewną produkowaną w procesie siarczanowym przy użyciu ługu	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji masy celulozowej (w szczególności celulozownia, kocioł regeneracyjny, sekcja	0,12

	<p>warzelnego, charakteryzującą się długością włókien wynoszącą 1–1,5 mm i stosowaną przede wszystkim w produktach wymagających szczególnej gładkości i objętości właściwej, takich jak bibułka higieniczna i papier drukowy, jednostką handlową jest ADT (megagram powietrznie suchej masy)</p>	<p>suszenia masy celulozowej i piec do wypalania wapna oraz powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP)). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego działania, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.</p>	
<p>Długowłók-nista masa siarczanowa</p>	<p>Długowłóknista masa siarczanowa jest masą celulozową drzewną produkowaną w procesie siarczanowym przy użyciu ługu warzelnego, charakteryzującą się długością włókien wynoszącą 3–3,5 mm i stosowaną przede wszystkim w produktach, w których istotna jest wytrzymałość, takich jak papier pakowy, jednostką handlową jest ADT (megagram powietrznie suchej masy)</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji masy celulozowej (w szczególności celulozownia, kocioł regeneracyjny, sekcja suszenia masy celulozowej i piec do wypalania wapna oraz powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP)). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja</p>	<p>0,06</p>

		wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczanie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.	
Masa celulozowa uzyskana metodą siarczynową, ścier drzewny otrzymywany termomechanicznie i mechanicznie	Masa celulozowa uzyskana metodą siarczynową produkowana w szczególnym procesie wytwarzania masy celulozowej, np. masa celulozowa produkowana przez warzenie zrębków w zbiorniku ciśnieniowym w obecności siarczynowego roztworu warzelnego, jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto. Masa celulozowa uzyskana metodą siarczynową może być bielona lub niebielona. Rodzaje mas mechanicznych, takie jak masa termomechaniczna i ścier, jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto. Masa celulozowa mechaniczna może być bielona lub niebielona. Grupa ta nie obejmuje mniejszych podgrup masy	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji masy celulozowej (w szczególności celulozownia, kocioł regeneracyjny, sekcja suszenia masy celulozowej i piec do wypalania wapna oraz powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP)). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego działania, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczanie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia),	0,02

	celulozowej półchemicznej otrzymywanej metodami chemiczno- termomechanicznymi i rozpuszczalnymi	dezodoryzowanie gazów i system ciepłowniczy.	
Masa makulaturowa	Masy z włókien pochodzących z papieru lub tektury z odzysku (z odpadów i skrawków) lub z innych włóknistych materiałów celulozowych, jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji masy makulaturowej oraz powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/ CHP). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczanie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.	0,039
Papier gazetowy	Szczególny rodzaj papieru (w zwojach lub arkuszach), jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto, wykorzystywany do drukowania gazet, produkowany ze ścieru i/lub masy celulozowej otrzymywanej mechanicznie lub	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturyczna i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/ CHP) oraz bezpośrednie zużycie	0,298

	<p>z włókien odzyskanych w wyniku recyklingu (włókna wtórne) lub z połączenia powyższych w dowolnej proporcji. Gramatura zazwyczaj mieści się w granicach od 40 do 52 g/m², ale może sięgać 65 g/m². Papier gazetowy jest wykańczany maszynowo lub lekko kalandrowany, biały lub delikatnie barwiony i stosuje się go w zwojach w przypadku druku typograficznego, offsetowego lub fleksograficznego.</p>	<p>paliwa w tym procesie). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.</p>	
<p>Wysoko gatunkowy papier niepowlekany</p>	<p>Wysokogatunkowy papier niepowlekany, obejmujący zarówno papier niepowlekany drzewny, jak i papier niepowlekany bezdrzewny, jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto:</p> <p>1. Papier niepowlekany bezdrzewny nadający się do druku lub innych celów graficznych wytwarzany z masy papierniczej zawierającej głównie włókna pierwotne, o różnych poziomach zawartości wypełniacza mineralnego z zastosowaniem różnych procesów wykończeniowych. Ten rodzaj papieru obejmuje</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturicza i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/ CHP) oraz bezpośrednie zużycie paliwa w tym działaniu). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem</p>	0,318

	<p>większość papierów biurowych, takich jak formularze, papier do powielania na kserokopiarce, komputerowy, papeteryjny i książkowy. 2. Papier niepowlekany drzewny obejmuje różne rodzaje papieru wytwarzane z mas mechanicznych stosowane do pakowania lub celów graficznych/w czasopismach.</p>	<p>zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węglanu wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.</p>	
<p>Wysoko gatunkowy papier powlekany</p>	<p>Wysokogatunkowy papier powlekany obejmujący zarówno papier powlekany drzewny, jak i papier powlekany bezdrzewny, jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto:</p> <p>1. Papier powlekany bezdrzewny produkowany z włókien wytwarzanych głównie w procesie roztwarzania chemicznego powlekany w trakcie procesu i przeznaczony do różnych zastosowań. Grupa ta obejmuje przede wszystkim papier do druku publikacji.</p> <p>2. Papier powlekany drzewny otrzymywany z mas mechanicznych stosowany do celów graficznych/w czasopismach.</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturnicza i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/CHP) oraz bezpośrednie zużycie paliwa w tym działaniu). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego działania, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węglanu wapnia),</p>	<p>0,318</p>

		dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.	
Bibułka higieniczna	Papier bibułkowy według sprzedawanej produkcji netto w przeliczeniu na zwój surowy obejmuje szeroki zakres bibulek i innych papierów higienicznych przeznaczonych do stosowania w gospodarstwach domowych lub w zakładach handlowych lub przemysłowych, takich jak papier toaletowy i chusteczki higieniczne, ręczniki kuchenne, ręczniki do higieny osobistej i czyściwa przemysłowe, wyrób pieluch dla niemowląt, podpasek higienicznych itd. TAD – Through AirDriedTissue – bibułka suszone przedmuchowo – nie należy do tej grupy.	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturyczna i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/ CHP) oraz bezpośrednie zużycie paliwa w tym działaniu). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy. Przeliczanie gramatury zwoju surowego na produkty końcowe nie jest częścią tego wskaźnika emisyjności dla produktu.	0,334
„Testliner” i fluting (papier na	„Testliner” i fluting, jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto: 1. „Testliner” obejmuje rodzaje	Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna	0,248

warstwę pofalowaną)	<p>tektury, której testy spełniają określone wymagania przyjęte przez przemysł opakowaniowy w celu zakwalifikowania do użytku jako zewnętrzna warstwa tektury falistej, z której produkuje się opakowania transportowe. „Testliner” produkuje się przede wszystkim z włókien otrzymywanych w wyniku recyklingu (włókien wtórnych). 2. Termin fluting (papier na warstwę pofalowaną) odnosi się do środkowej warstwy tektury falistej, z której wyrabia się opakowania transportowe, sklefony z obu stron z papierem pokryciowym (kraftliner/ testliner). Fluting wytwarzany jest przede wszystkim z włókien wtórnych, ale grupa ta obejmuje również tekturę produkowaną z masy celulozowej lub półchemicznej.</p>	<p>papiernicza lub tekturyczna i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/ CHP) oraz bezpośrednio zużycie paliwa w tym działaniu). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.</p>	
Tektura niepowleka- na	<p>Ten wskaźnik dotyczy szerokiego asortymentu produktów niepowlekanych (jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto) jedno- lub wielowarstwowych. Tekturę niepowlekaną stosuje się przede wszystkim w opakowaniach, w których</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturyczna i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/ CHP) oraz bezpośrednio zużycie paliwa w tym działaniu). Nie</p>	0,237

	<p>najważniejszą wymaganą cechą jest wytrzymałość i sztywność, i w przypadkach, których aspekty komercyjne jako nośnika informacji mają drugorzędne znaczenie. Tektura produkowana jest z włókien pierwotnych i/lub wtórnych i ma odpowiednie właściwości pod względem zginania, sztywności i podatności do cięcia. Stosowana jest przede wszystkim do produkcji opakowań produktów konsumpcyjnych, takich jak żywność mrożona, kosmetyki, i pojemniki na płyny; znana jest również jako tektura lita, tektura pudełkowa lub na wielopaki lub tektura na tuleje.</p>	<p>uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego działania, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.</p>	
Tektura powlekana	<p>Ten wskaźnik dotyczy szerokiego asortymentu produktów powlekanych (jednostką handlową jest ADT sprzedawanej produkcji netto) jedno- lub wielowarstwowych. Tektura powlekana jest stosowana głównie w zastosowaniach handlowych, które wymagają drukowania informacji marketingowych na opakowaniu, które ma trafić na półkę w sklepie, czyli w takich zastosowaniach, jak żywność,</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy stanowiące część procesu produkcji papieru (w szczególności maszyna papiernicza lub tekturyczna i powiązane z nimi jednostki przekształcania energii (kocioł/ CHP) oraz bezpośrednie zużycie paliwa w tym działaniu). Nie uwzględniono innej działalności w zakładzie, która nie jest częścią tego procesu, takiej jak produkcja wyrobów tartacznych, produkcja wyrobów z drewna, produkcja</p>	0,273

	leki, kosmetyki i inne. Tektura ta produkowana jest z włókien pierwotnych i/lub wtórnych i wykazuje odpowiednie właściwości pod względem zginania, sztywności i podatności do cięcia. Stosuje się ją jako opakowania produktów konsumpcyjnych, takich jak żywność mrożona, kosmetyki, i pojemniki na płyny; znana jest również jako tektura lita, tektura przeznaczona na pudełka składane lub na wielopaki lub tektura na tuleje.	chemikaliów przeznaczonych do sprzedaży, przerób odpadów (oczyszczenie ścieków na miejscu, a nie poza terenem zakładu (suszenie, peletowanie, spalanie, składowanie)), produkcja PCC (strącanego węgla wapnia), dezodoryzacja gazów i system ciepłowniczy.	
Kwas azotowy	Kwas azotowy (HNO_3) wyrażony w megagramach HNO_3 (100%).	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją produktu objętego wskaźnikiem emisyjności dla produktu oraz procesu niszczenia N_2O , z wyjątkiem produkcji amoniaku.	0,302
Kwas adypinowy	Kwas adypinowy wyrażany w megagramach suchego oczyszczonego kwasu adypinowego przechowywany w silosach lub pakowany w (duże) worki	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją produktu objętego wskaźnikiem emisyjności dla produktu oraz proces niszczenia N_2O .	2,79
Monomer chlorku winylu (VCM)	Chlorek winylu (chloroetylen)	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: bezpośredniego chlorowania, oksychlorowania i wytwarzania	0,204

		monomeru chlorku winylu metodą krakingu dichlorku etylenu.	
Fenol/aceton	Suma fenolu, acetonu i produktu ubocznego jakim jest alfa-metylostyren, jako całkowita produkcja	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją fenolu i acetonu, w szczególności ze sprężaniem powietrza, otrzymywaniem wodoronadtlenku, odzyskiwaniem kumenu z zużytego powietrza, zateżaniem i rozszczepianiem, rozbijaniem i oczyszczaniem, krakingiem smoły, odzyskiwaniem i oczyszczaniem acetofenonu, odzyskiwaniem siarczanu amonu przeznaczonego na eksport, uwodornianiem siarczanu amonu w celu utylizacji w obrębie granic systemowych, wstępnym oczyszczaniem ścieków (w pierwszej kolumnie odpędowej ścieków), wytwarzaniem wody chłodzącej (np. w chłodniach kominowych), utylizacją wody chłodzącej (w pompach cyrkulacyjnych), pochodniami i piecami do spopielenia (nawet jeśli fizycznie znajdują się poza obrębem granic systemowych) oraz ze wszelkim zużyciem paliwooszczędnym.	0,266

S-PVC	Chlorek poliwinylu; niezmieszany z żadną inną substancją, zawierający cząsteczki PVC o średniej wielkości 50–200 μm	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją S-PVC, z wyjątkiem produkcji monomeru chlorku winylu.	0,085
E-PVC	Chlorek poliwinylu; niezmieszany z żadną inną substancją, zawierający cząsteczki PVC o średniej wielkości 0,1–3 μm	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją E-PVC, z wyjątkiem produkcji monomeru chlorku winylu.	0,238
Soda kalcynowana	Węglan sodu jako produkcja całkowita brutto, z wyjątkiem gęstej sody kalcynowanej uzyskiwanej jako produkt uboczny w sieci produkcji kaprolaktamu	Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio lub pośrednio związane z oczyszczaniem solanki, kalcynacją wapienia, produkcją mleka wapiennego, absorpcją amoniaku, wytrącaniem NaHCO_3 , filtrowaniem lub oddzielaniem kryształków NaHCO_3 z roztworu macierzystego, rozkładem NaHCO_3 na Na_2CO_3 , odzyskiwaniem amoniaku i zagęszczaniem lub produkcją gęstej sody kalcynowanej.	0,843

TABELA 2. WSKAŹNIKI EMISYJNOŚCI DLA PRODUKTU, DLA KTÓREGO STOSOWANA JEST ZAMIANA PALIW I ENERGII ELEKTRYCZNEJ ²⁾

Nazwa produktu	Charakterystyka produktu	Charakterystyka procesów prowadzonych w podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu	Wartość wskaźnika emisyjności (uprawnienia/ Mg)
Produkty rafineryjne	Mieszanina produktów rafineryjnych o zawartości ponad 40% lekkich produktów (benzyny silnikowej, w tym benzyny lotniczej, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, innych lekkich mieszanin ropy naftowej, nafty, w tym paliwa typu nafta do silników odrzutowych, olejów napędowych) wyrażona w megagramach CWT (Carbon WeightedTonne).	Uwzględniono wszystkie procesy rafineryjne spełniające definicję jednej z jednostek produkcyjnych CWT oraz pomocniczych jednostek nieprodukcyjnych działających w granicach rafinerii, takich jak zbiorniki, mieszanie, oczyszczanie itd. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	0,0295
Stal węglowa z pieca łukowego	Stal zawierająca poniżej 8% metalicznych pierwiastków stopowych i przypadkowych domieszek, przy których poziomie nadaje się do zastosowań, w których nie jest wymagana wysoka jakość powierzchni i przetwarzania.	Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio i pośrednio związane z piecem łukowym, obróbką pozapiecową, odlewaniem i cięciem, jednostką dopalania gazów, zespołem odpylania, stanowiskami podgrzewania kadzi, stanowiskami podgrzewania wlewków,	0,283

		suszeniem i podgrzewaniem złomu. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	
Stal wysokostopowa z pieca łukowego	Stal zawierająca 8% lub więcej metalicznych pierwiastków stopowych lub od której oczekuje się wysokiej jakości powierzchni i przetwarzalności.	Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio i pośrednio związane piecem łukowym, obróbką pozapiecową, odlewaniem i cięciem, jednostką dopalania gazów, jednostką odpylającą, stanowiskami podgrzewania kadzi, stanowiskami podgrzewania wlewków, wolno chłodzącą kadzią, suszeniem i podgrzewaniem złomu. Nie uwzględniono rafinatora żelazochromu i kriogenicznego przechowywania gazów przemysłowych w jednostkach produkcyjnych. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	0,352
Odlew żeliwny	Żeliwo odlewane wyrażone w megagramach ciekłego żelaza, z dodatkami stopowymi, bez naskórka i gotowe do odlewania.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: wytapialnią,	0,325

		odlewnią, rdzeniownią i z wykończeniem. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się jedynie zużycie energii elektrycznej na potrzeby procesów topienia w granicach systemowych.	
Wełna mineralna	Produkty izolacyjne z wełny mineralnej przeznaczone na izolację termiczną, akustyczną i przeciwpożarową wyprodukowane przy zastosowaniu szkła, kamienia lub żużla	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: topieniem, tworzeniem włókien i wstrzykiwaniem spoiwa, utwardzaniem i formowaniem. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	0,682
Płyta gipsowa	Wskaźnik dotyczy płyt, arkuszy, tafli, płytek, podobnych wyrobów z gipsu/ mieszanek na bazie gipsu, (nie)licowanych/wzmocnionych jedynie papierem/tekturą, z wyłączeniem wyrobów zlepionych gipsem, pokrytych ozdobami (w megagramach szlachetnego tynku). Ten wskaźnik emisyjności dla produktu nie uwzględnia płyt gipsowych włóknistych o dużej gęstości	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z etapami produkcji: mielenia, kalcynowania i suszenia płyt. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się jedynie zużycie energii elektrycznej pomp ciepła stosowanych na etapie suszenia.	0,131

Sadza	Sadza piecowa. Ten wskaźnik nie uwzględnia produktów z sadzy gazowej i lampowej	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją sadzy piecowej oraz wykończeniem, pakowaniem i spalaniem gazu odpadowego. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach podinstalacji.	1,954
Amoniak	Amoniak (NH ₃) wyrażony w megagramach wytworzonej ilości.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją amoniaku i produktu pośredniego w postaci wodoru. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	1,619
Kraking parowy	Mieszanina chemikaliów wysokich wartościach (HVC) wyrażona jako całkowita masa acetylenu, etylenu, propylenu, butadienu, benzenu i wodoru, z wyłączeniem HVC z dodatkowych ilości (wodór, etylen, inne HVC) o zawartości co najmniej 30% etylenu w całkowitej mieszaninie produktów i o zawartości HVC, gazu paliwowego, butenów i ciekłych węglowodorów o łącznej masie	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją wysokowartościowych chemikaliów w postaci oczyszczonego produktu lub produktu pośredniego o skoncentrowanej zawartości odpowiedniej wysokowartościowej substancji chemicznej w najniższej formie nadającej się do sprzedaży (surowe C4, odwodorniona benzyna do pirolizy), z	0,702

	stanowiącej co najmniej 50% całkowitej mieszaniny produktów.	wyłączeniem wyodrębniania C4 (wytwórnia butadienu), uwodornianie C4, hydrowodowania benzyny do pirolizy i ekstrakcji związków aromatycznych oraz logistyka/przechowywanie na potrzeby codziennej działalności. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	
Związki aromatyczne	Mieszanina związków aromatycznych wyrażona w megagramach CWT.	Uwzględniono wszystkie procesy w instalacjach jednostkowych bezpośrednio lub pośrednio związane z hydrowodowaniem benzyny do pirolizy, ekstrakcją benzenu/toluenu/ksylenu (BTX), TDP, HDA izomeryzacją ksylenu, w zespole P-ksylenu, produkcją kumenu i produkcją cykloheksanu. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	0,0295
Styren	Monomer styrenu (benzenwinylu, numer CAS: 100-42-5).	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją styrenu oraz produktu	0,527

		pośredniego w postaci etylobenzenu (łącznie z ilością wykorzystywaną jako surowiec do produkcji styrenu). W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	
Wodór	Czysty wodór i mieszaniny wodoru i tlenku węgla o zawartości wodoru wynoszącej co najmniej 60% ułamka molowego całkowitej zawartości wodoru i tlenku węgla na podstawie zagregowanych wszystkich strumieni produktów eksportowanych z przedmiotowej podinstalacji, zawierających tlenek wodoru i tlenek węgla, wyrażone objętościowo jako 100% wodór.	Uwzględniono wszystkie właściwe elementy procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją wodoru i rozdzielaniem wodoru i tlenku węgla. Elementy te znajdują się między: a) punktem (punktami) wprowadzenia wsadu (wsadów) węglowodoru i, jeżeli są oddzielne, paliwa (paliw); b) punktami wyjścia wszystkich strumieni produktów zawierających wodór lub tlenek węgla; c) punktem (punktami) wprowadzenia lub wyjścia importu lub eksportu ciepła. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.	8,85
Gaz syntezowy	Mieszaniny wodoru i tlenku węgla o zawartości wodoru wynoszącej poniżej 60% ułamka molowego całkowitej zawartości wodoru i tlenku węgla na podstawie	Uwzględniono wszystkie właściwe elementy działania bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją gazu syntezowego i rozdzielaniem	0,242

	<p>zagregowanych wszystkich strumieni produktów eksportowanych z przedmiotowej podinstalacji, zawierających tlenek wodoru i tlenek węgla, wyrażone objętościowo jako 47% wodór.</p>	<p>wodoru i tlenku węgla. Elementy te znajdują się między: a) punktem (punktami) wprowadzenia wsadu (wsadów) węglowodoru i, jeżeli są oddzielne, paliwa (paliw); b) punktami wyjścia wszystkich strumieni produktów zawierających wodór¹ lub tlenek węgla¹; c) punktem (punktami) wprowadzenia lub wyjścia importu lub eksportu ciepła. W celu określenia pośrednich emisji uwzględnia się całkowite zużycie energii elektrycznej w granicach systemowych.</p>	
<p>Tlenek etylenu/glikole etylenowe</p>	<p>Wskaźnik dotyczący tlenku etylenu/glikolu etylenu obejmuje tlenek etylenu (o wysokiej czystości), glikol monoetylenowy (standardowy gatunek + gatunek włóknotwórczy (o wysokiej czystości)), glikol dietylenowy i glikol trietylenowy. Całkowita ilość produktów jest wyrażona w ekwiwalentach tlenku etylenu określonych jako ilość tlenku etylenu (w masie), która jest zawarta w jednej jednostce masy określonego glikolu.</p>	<p>Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją tlenku etylenu, sekcją oczyszczania tlenku etylenu i glikolu w jednostkach produkcyjnych. Wskaźnik dotyczący tego produktu obejmuje całkowite zużycie energii elektrycznej (i związane z nim emisje pośrednie) w granicach systemowych.</p>	<p>0,512</p>

TABELA NR 3. WSKAŹNIKI EMISYJNOŚCI OPARTE NA CIEPLE I PALIWIE

Wskaźnik	Wartość wskaźnika (uprawnienia/TJ)
Wskaźnik emisyjności oparty na cieple	62,3
Wskaźnik emisyjności oparty na paliwie	56,1

**ZAKRES DANYCH GROMADZONYCH DO OKREŚLENIA POCZĄTKOWEJ
ZAINSTALOWANEJ ZDOLNOŚCI PRODUKCYJNEJ I ZAINSTALOWANEJ
ZDOLNOŚCI PRODUKCYJNEJ W INSTALACJI I PODINSTALACJI W CELU
OKREŚLENIA OKRESU ODNIESIENIA, KTÓRY JEST PODSTAWĄ DO
WYLICZANIA PRZYDZIAŁU UPRAWNIENÍ DO EMISJI**

Parametr	Dane
Początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna	jedynie w odniesieniu do każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu; wyrażona w jednostce określonej dla danego produktu w tabeli nr 1 albo nr 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia
Zdolność produkcyjna dodana lub zmniejszona oraz zainstalowana zdolność produkcyjna po znaczącej zmianie zdolności produkcyjnej w przypadku zaistnienia takiej zmiany w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 30 czerwca 2011 r.	<p>Zdolności produkcyjne wyrażone są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu – w jednostce określonej dla danego produktu określonym w tabeli nr 1 lub nr 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia; 2) w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple – w teradzulach mierzalnego ciepła zużytego do produkcji produktów lub do produkcji energii mechanicznej innej niż do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia w granicach instalacji w ciągu jednego roku; 3) w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie – w teradzulach zużytego paliwa w ciągu jednego roku; 4) w odniesieniu do podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe – w

	megagramach ekwiwalentu dwutlenku węgla emitowanego w ciągu jednego roku.
Nazwa produktu (produktów)	
Kody działalności NACE	
Kody PRODCOM produktu (produktów)	
Określenie jako producenta energii elektrycznej	
Historyczny poziom działalności	zgodnie z rodzajem podinstalacji wyodrębnionych w instalacji; w odniesieniu do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu włącznie z całkowitą roczną produkcją, na podstawie której określono medianę historycznej rocznej wielkości produkcji
Wielkość przerobu wszystkich odpowiednich funkcji CWT	w odniesieniu do rafinerii i związków aromatycznych
Dane wykorzystywane przy obliczaniu historycznych poziomów działalności	co najmniej w przypadku wskaźników dotyczących wapna, dolomitu kalcynowanego, krakingu parowego, wodoru i gazu syntezowego
Całkowite emisje gazów cieplarnianych	jedynie emisje bezpośrednie; tylko wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu
Emisje gazów cieplarnianych z paliw	jedynie emisje bezpośrednie; tylko wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu
Emisje procesowe gazów cieplarnianych	tylko wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu

Całkowita energia wejściowa z paliw wewnątrz instalacji	tylko wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu
Energia wejściowa z paliw wewnątrz instalacji niewykorzystywana do produkcji mierzalnego ciepła	tylko wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu
Energia wejściowa z paliw wewnątrz instalacji wykorzystywana do produkcji mierzalnego ciepła	tylko wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu
Mierzalne ciepło zużyte	tylko wówczas, gdy nie wszystkie emisje w instalacji pochodzą z produktów objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu
Mierzalne ciepło importowane	
Emisje gazów cieplarnianych związane z produkcją ciepła eksportowanego do gospodarstw domowych	
Mierzalne ciepło eksportowane	jedynie ciepło eksportowane do instalacji nieuczestniczącej w systemie, z wyraźnym wskazaniem, czy odbiorca ciepła jest gospodarstwem domowym czy nie;
Energia elektryczna zużyta zgodnie z odpowiednią podinstalacją objętą wskaźnikiem emisyjności dla produktu (załącznik nr 1)	jedynie w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem, dla którego stosowana jest zamiana ciepła i energii elektrycznej
Wodór wykorzystywany jako paliwo przy produkcji monomeru chlorku winylu	jedynie w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem dotyczącym monomeru chlorku winylu

Załącznik nr 3

ZAKRES DANYCH GROMADZONYCH DO OKREŚLENIA POCZĄTKOWEJ ZAINSTALOWANEJ ZDOLNOŚCI PRODUKCYJNEJ I ZAINSTALOWANEJ ZDOLNOŚCI PRODUKCYJNEJ W INSTALACJI NOWEJ I PODINSTALACJI W INSTALACJI NOWEJ W CELU OKREŚLENIA OKRESU ODNIESIENIA, KTÓRY JEST PODSTAWĄ DO WYLICZANIA PRZYDZIAŁU UPRAWNIENÍ DO EMISJI

Parametry	Dane
Nazwa produktu (produktów)	
Kody NACE działania	
Kody PRODCOM produktu (produktów)	
Początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna przed znaczącym zwiększeniem zdolności produkcyjnej	jedynie w przypadku podinstalacji zgłaszających znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej
Zdolność produkcyjna dodana (w przypadku znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej)	jedynie w przypadku podinstalacji zgłaszających znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej
Zdolność produkcyjna zainstalowana po znaczącym zwiększeniu zdolności produkcyjnej	jedynie w przypadku podinstalacji zgłaszających znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej
Początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna	Jedynie w przypadku instalacji nowych prowadzących co najmniej jedno działanie określone w załączniku nr 1 do ustawy : 1) w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu – w jednostce określonej dla danego produktu określonym w tabeli nr 1 lub nr 2 załączniku nr 1 do rozporządzenia; 2) w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe – w teradzulach mierzalnego ciepła zużytego do

	<p>produkcji produktów lub do produkcji energii mechanicznej innej niż do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia w granicach instalacji w ciągu jednego roku;</p> <p>3) w odniesieniu do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie – w teradzulach zużytego paliwa w ciągu jednego roku.</p> <p>4) w odniesieniu do podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe – w megagramach ekwiwalentu dwutlenku węgla emitowanego w ciągu jednego roku.</p>
<p>Współczynnik odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnej (RCUF- RelevantCapacityUtilisationFactor)</p>	<p>w przypadku podinstalacji innych niż podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności dla produktu</p>
<p>Planowany import mierzalnego ciepła</p>	
<p>Przewidywane zużycie energii elektrycznej dla odpowiedniej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu (załącznik nr 1.)</p>	<p>jedynie w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu, dla którego stosowana jest zamiana ciepła i energii elektrycznej</p>
<p>Przewidywane wykorzystanie wodoru jako paliwa przy produkcji monomeru chlorku winylu</p>	<p>jedynie w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem dotyczącym monomeru chlorku winylu</p>
<p>Data rozpoczęcia normalnej działalności</p>	
<p>Data rozruchu</p>	
<p>Emisje gazów cieplarnianych</p>	<p>przed rozpoczęciem normalnej działalności, wyrażone w megagramach ekwiwalentu dwutlenku węgla (CO₂eq)</p>

SZCZEGÓŁOWY SPOSÓB OKREŚLANIA HISTORYCZNEGO POZIOMU DZIAŁALNOŚCI, O KTÓRYM MOWA W § 8 UST. 6

1. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, dla produktu, do którego odnosi się wskaźnik dotyczący rafinerii, o którym mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia, określa się na podstawie różnych funkcji CWT, ich definicji, podstawy przepustowości oraz współczynników CWT wymienionych w tabeli 1 i 2, zgodnie z wzorem:

$$HAL_{CWT} = MEDIANA \left(1,0183 \sum_{i=1}^n (TP_{i,k} * CWT_i) + 298 + 0,315 * TP_{AD,k} \right)$$

gdzie:

HAL_{CWT} – historyczny poziom działalności wyrażony w CWT,

$TP_{i,k}$ – wielkość przerobu w danej instalacji w funkcji CWT_i w roku k okresu odniesienia,

CWT_i – współczynnik CWT funkcji CWT_i ,

$TP_{AD,k}$ – wielkość przerobu w instalacji destylacji atmosferycznej w funkcji CWT w roku k okresu odniesienia.

2. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, dla produktów, do których odnosi się wskaźnik dotyczący wapna, o którym mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia, określa się zgodnie z wzorem:

$$HAL_{lime,standard} = MEDIANA \left(\frac{785 * m_{CaO,k} + 1092 * m_{MgO,k}}{751,7} \right) * HAL_{lime,uncorrected,k}$$

gdzie:

$HAL_{lime,standard}$ – historyczny poziom działalności w zakresie produkcji wapna wyrażony w megagramach standardowego czystego wapna,

$m_{CaO,k}$ – zawartość wolnego CaO w wyprodukowanym wapnie w roku k okresu odniesienia wyrażona jako procent masy; przy braku danych na temat zawartości wolnego CaO stosuje się zachowawczy szacunek nie niższy niż 85%,

$m_{MgO,k}$ – zawartość wolnego MgO w wyprodukowanym wapnie w roku k okresu odniesienia wyrażona jako procent masy; przy braku danych na temat zawartości wolnego MgO stosuje się zachowawczy szacunek nie niższy niż 0,5%,

$HAL_{lime,uncorrected,k}$ – nieskorygowany historyczny poziom działalności w zakresie produkcji wapna w roku k okresu odniesienia wyrażony w megagramach wapna.

3. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, dla produktu, do którego odnosi się wskaźnik dotyczący dolomitu kalcynowanego, o którym mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia, określa się zgodnie z wzorem:

$$HAL_{dolime,standard} = MEDIANA \left(\frac{785 * m_{CaO,k} + 1092 * m_{MgO,k}}{865,6} \right) * HAL_{dolime,uncorrected,k}$$

gdzie:

$HAL_{dolime,standard}$ – historyczny poziom działalności w zakresie produkcji dolomitu wyrażony w megagramach standardowego czystego dolomitu,

$m_{CaO,k}$ – zawartość wolnego CaO w wyprodukowanym dolomicie kalcynowanym w roku k okresu odniesienia wyrażona jako procent masy; przy braku danych na temat zawartości wolnego CaO stosuje się zachowawczy szacunek nie niższy niż 52%,

$m_{MgO,k}$ – zawartość wolnego MgO w wyprodukowanym dolomicie kalcynowanym w roku k okresu odniesienia wyrażona jako procent masy; przy braku danych na temat zawartości wolnego MgO stosuje się zachowawczy szacunek nie niższy niż 33%,

$HAL_{dolime,uncorrected,k}$ – nieskorygowany historyczny poziom działalności w zakresie produkcji dolomitu kalcynowanego w roku k okresu odniesienia wyrażony w megagramach wapna.

4. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, dla produktu, do którego odnosi się wskaźnik dotyczący krakingu parowego, o którym mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia, określa się zgodnie z wzorem:

$$HAL_{HCV,net} = MEDIANA (HAL_{HVC,total,k} - HSF_{H,k} - HSF_{E,k} - HSF_{O,k})$$

gdzie:

$HAL_{HVC,net}$ – historyczny poziom działalności dla chemikaliów wilotonażowych w zakresie chemikaliów wielkotonażowych wyprodukowanych z dodatkowego surowca zasilającego, wyrażony w megagramach chemikaliów wielkotonażowych,

$HAL_{HVC,total,k}$ – historyczny poziom działalności w zakresie całkowitej produkcji chemikaliów wielkotonażowych w roku k okresu odniesienia wyrażony w megagramach chemikaliów wielkotonażowych,

$HSF_{H,k}$ – historyczna produkcja wodoru z dodatkowego surowca zasilanego w roku k okresu odniesienia wyrażona w megagramach wodoru,

$HSF_{E,k}$ – historyczna produkcja etylenu z dodatkowego surowca zasilanego w roku k okresu odniesienia wyrażona w megagramach etylenu,

$HSF_{O,k}$ – historyczna produkcja innych chemikaliów wielkotonażowych w roku k okresu odniesienia wyrażona w megagramach chemikaliów wielkotonażowych. W tym przypadku inne chemikalia wielkotonażowe są rozumiane jako suma produkcji acetylenu, propylenu, butadienu i benzenu.

5. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, dla produktu, do którego odnosi się wskaźnik dotyczący związków aromatycznych, o którym mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia, w oparciu o różne funkcje CWT, ich definicje, podstawę przepustowości oraz współczynniki CWT wymienione w tabeli 1 i 2, określa się zgodnie z wzorem:

$$HAL_{CWT} = MEDIANA \left(\sum_{i=1}^n (TP_{i,k} * CWT_i) \right)$$

gdzie:

HAL_{CWT} – historyczny poziom działalności wyrażony w CWT,

$TP_{i,k}$ – wielkość przerobu w danej instalacji w funkcji CWT_i w roku k okresu odniesienia,

CWT_i – współczynnik CWT funkcji CWT_i.

6. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, dla produktu, do którego odnosi się wskaźnik dotyczący wodoru, o którym mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia, określa się zgodnie z wzorem:

$$HAL_{H_2} = MEDIANA \left(HAL_{H_2+CO,k} * \left(1 - \frac{1 - VF_{H_2,k}}{0,4027} \right) * 0,00008987 \frac{t}{Nm^3} \right)$$

gdzie:

HAL_{H_2} – historyczny poziom działalności w zakresie produkcji wodoru w stosunku do 100% wodoru,

$VF_{H_2,k}$ – odsetek historycznej wielkości produkcji czystego wodoru w roku k okresu odniesienia,

$HAL_{H_2+CO,k}$ – historyczny poziom działalności w zakresie produkcji wodoru w stosunku do zawartości historycznej wodoru wyrażony w normalnych metrach sześciennych na rok przy 0°C i 101,325 kPa w roku k okresu odniesienia.

7. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, dla produktów, do których odnosi się wskaźnik dotyczący gazu syntezowego, o którym mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia, określa się zgodnie z wzorem:

$$HAL_{syngas} = MEDIANA \left(HAL_{H_2+CO,k} * \left(1 - \frac{0,47 - VF_{H_2,k}}{0,0863} \right) * 0,0007047 \frac{t}{Nm^3} \right)$$

gdzie:

HAL_{syngas} – historyczny poziom działalności w zakresie produkcji gazu syntezowego w stosunku do 47% wodoru,

$VF_{H_2,k}$ – odsetek historycznej wielkości produkcji czystego wodoru w roku k okresu odniesienia,

$HAL_{H_2+CO,k}$ – historyczny poziom działalności w zakresie produkcji gazu syntezowego w stosunku do zawartości historycznej wodoru wyrażony w normalnych metrach sześciennych na rok przy 0°C i 101,325 kPa w roku k okresu odniesienia.

8. Historyczny poziom działalności związanej z produktem w odpowiednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, dla produktu, do którego odnosi się wskaźnik dotyczący tlenku etylenu/glikoli etylenu, o którym mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia, określa się zgodnie z wzorem:

$$HAQL_{EO/EG} = MEDIANA \left(\sum_{i=1}^n (HAL_{i,k} * CF_{EOE,i}) \right)$$

gdzie:

$HAL_{EO/EG}$ – historyczny poziom działalności w zakresie produkcji tlenku etylenu/glikoli etylenu wyrażony w megagramach ekwiwalentu tlenku etylenu,

$HAL_{i,k}$ – historyczny poziom działalności w zakresie produkcji tlenku etylenu lub glikoli etylenu w roku k okresu odniesienia wyrażony w megagramach,

$CF_{EOE,i}$ – współczynnik konwersji dla tlenku etylenu i glikolu względem tlenku etylenu

Stosuje się następujące współczynniki konwersji:

- tlenek etylenu: - 1,000
- glikol monoetylenowy: - 0,710
- glikol dietylenowy: - 0,830
- glikol trietylenowy:- 0,880.

TABELA NR 1. WSKAŹNIK DOTYCZĄCY RAFINERII: FUNKCJE CWT

Funkcja CWT	Opis	Podstawa (kt/a)	Współczynnik CWT ¹⁾
Atmosferyczna destylacja surowca	Instalacja hydrokrakingu pracująca w łagodniejszych warunkach niż standardowa instalacja, standardowa instalacja hydrokrakingu	F	1,00
Destylacja próżniowa	Fracjonowanie próżniowe w łagodniejszych warunkach, standardowa wieża próżniowa, wieża frakcjonowania próżniowego. Współczynnik destylacji próżniowej obejmuje również średnią energię i emisję w przypadku zespołu zasilania w wysokiej próżni (HFV – Heavy Feed Vacuum). W związku z tym, że jest ona zawsze połączona szeregowo z jednostką średniej próżni, zdolności produkcyjnej jednostki wysokiej próżni nie oblicza się oddzielnie.	F	0,85
Odasfaltowanie rozpuszczalnikiem	Rozpuszczalnik konwencjonalny, rozpuszczalnik superkrytyczny	F	2,45

Krakovanie wstępne	Osad atmosferyczny (bez bębna grzewczego), osad atmosferyczny (z bębniem grzewczym), surowiec stanowiący pozostałość destylacji próżniowej (bez bębna grzewczego), surowiec stanowiący pozostałość destylacji próżniowej (z bębniem grzewczym) Współczynnik krakowania wstępnego obejmuje również średnią energię i emisję w przypadku impulsowej kolumny próżniowej (VAC VFL), ale zdolności produkcyjnej nie oblicza się oddzielnie.	F	1,40
Kraking termiczny	Współczynnik krakingu termicznego obejmuje również średnią energię i emisję w przypadku impulsowej kolumny próżniowej (VAC VFL), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.	F	2,70
Koksowanie opóźnione	Koksowanie opóźnione	F	2,20
Koksowanie fluidalne	Koksowanie fluidalne	F	7,60
Flexicoking	Flexicoking	F	16,60
Kalcynacja koksu	Piec o osi pionowej, piec obrotowy o osi poziomej	P	12,75
Fluidalny kraking katalityczny	Fluidalny kraking katalityczny, łagodny kraking katalityczny pozostałości, kraking katalityczny pozostałości	F	5,50

Pozostały kraking katalityczny	Kraking katalityczny w procesie Houdry’ego, kraking z katalizatorem ruchomym	F	4,10
Hydrokraking destylatu/oleju napędowego	Łagodny hydrokraking, ciężki hydrokraking, kraking benzyny ciężkiej	F	2,85
Hydrokraking pozostałości	H-Oil, LC-Fining™ iHycon	F	3,75
Hydrorafinacja benzyny ciężkiej/ oleju napędowego	Nasycanie benzenu, odsiarczanie surowców C4-C6, konwencjonalna głęboka rafinacja benzyny ciężkiej, nasycanie diolefiny do uzyskania olefin, nasycanie diolefin do uzyskania olefin w surowcu przeznaczonym do alkilowania, głęboka rafinacja benzyny FCC z minimalną utratą oktanów, alkilowanie olefinowe grupy tio-S, proces S-Zorb™, wybiórcza głęboka rafinacja benzyny do pirolizy/benzyny ciężkiej, odsiarczanie benzyny do pirolizy/benzyny ciężkiej, wybiórcza rafinacja benzyny do pirolizy/benzyny ciężkiej Współczynnik hydrorafinacji benzyny ciężkiej obejmuje energię i emisję w przypadku reaktora wybiórczej hydrorafinacji (NHYT/RXST), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.	F	1,10

Hydrorafinacja nafty/ oleju napędowego	Nasycanie związków aromatycznych, głęboka rafinacja konwencjonalna, uwodornianie związków aromatycznych rozpuszczalnikiem, konwencjonalna głęboka rafinacja destylatu, głęboka rafinacja destylatu o wysokiej różnicy liczb oktanowych, głęboka rafinacja destylatu o bardzo wysokiej różnicy liczb oktanowych, średnie odparafinowywanie destylatu, proces S-Zorb™, wybiórcza głęboka rafinacja destylatów	F	0,90
Głęboka rafinacja pozostałości	Odsiarczanie pozostałości po destylacji atmosferycznej, odsiarczanie pozostałości po destylacji próżniowej	F	1,55
Hydrorafinacja gazowego oleju próżniowego	Hydroodsiarczanie/denitryfikacja, hydroodsiarczanie	F	0,90
Produkcja wodoru	Reforming parowy metanu, reforming parowy benzyny ciężkiej, jednostki częściowego utleniania lekkich surowców Współczynnik produkcji wodoru obejmuje energię i emisje w przypadku oczyszczania (H2 PURE), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.	P	300,00
Reformowanie katalityczne	Ciągła regeneracja, cykliczna, półregeneracja, AROMAX	F	4,95

Alkilacja	Alkilacja HF kwasem fluorowodorowym, alkilacja kwasem siarkowym, polimeryzacja surowca olefinu C3, polimeryzacja surowca C3/C4, proces Dimersol Współczynnik alkilacji/polimeryzacji obejmuje energię i emisje w przypadku regenerowania kwasu (ACID), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.	P	7,25
Izomeryzacja C4	Izomeryzacja C4 Współczynnik obejmuje również energię i emisje związane ze średnim specjalnym frakcjonowaniem w UE-27 (DIB) skorelowanym z izomeryzacją C4.	R	3,25
Izomeryzacja C5/C6	Izomeryzacja C5/C6 Współczynnik obejmuje również energię i emisje związane ze średnim specjalnym frakcjonowaniem UE-27 (DIH) skorelowanym z izomeryzacją C5.	R	2,85
Wytwarzanie związków tlenowych	Zespoły destylacji eteru metylo-tert-butylowego (EMTB), zespoły ekstrakcji eteru metylo-tert-butylowego (EMTB), produkcja eteru etylo-tert-butylowego (EETB) i EMTB, produkcja izooktylenu	P	5,60
Produkcja propylenu	Jakość chemiczna, jakość „polimerowa”	F	3,45

Produkcja asfaltu	Produkcja asfaltu i bitumu Współczynnik produkcji powinien obejmować asfalt zmodyfikowany polimerami. Współczynnik CWT obejmuje nadmuch.	P	2,10
Mieszanie asfaltu zmodyfikowanego polimerowo	Mieszanie asfaltu zmodyfikowanego polimerowo	P	0,55
Odzyskiwanie siarki	Odzyskiwanie siarki Współczynnik odzyskiwania siarki obejmuje energię i emisje w przypadku odzyskiwania gazu wydmuchowego (TRU) i zespołu wypłukiwania H ₂ S (U32), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.	P	18,60
Ekstrakcja rozpuszczalnikowa związków aromatycznych	ASE: destylacja ekstrakcyjna, ASE: ekstrakcja ciecz-ciecz, ASE: destylacja ekstrakcyjna ciecz-ciecz Współczynnik CWT dotyczy wszystkich surowców, w tym benzyny do pirolizy po głębokiej rafinacji. Benzynę do pirolizy po głębokiej rafinacji należy uwzględnić w głębokiej rafinacji benzyny ciężkiej.	F	5,25
Hydrodealkilowanie	Hydrodealkilowanie	F	2,45
TDP/TDA	Dysproporcjonowanie/dealkilacja toluenu	F	1,85

Produkcja cykloheksanu	Produkcja cykloheksanu	P	3,00
Izomeryzacja ksylenu	Izomeryzacja ksylenu	F	1,85
Produkcja paraksylenu	Adsorpcja paraksylenu, krystalizacja paraksylenu Współczynnik obejmuje również energię i emisje w przypadku kolumny frakcjonującej ksylenu i kolumny recykulacyjnej ortoksylenu.	P	6,40
Produkcja metaksylenu	Produkcja metaksylenu	P	11,10
Produkcja bezwodnika ftalowego	Produkcja bezwodnika ftalowego	P	14,40
Produkcja bezwodnika maleinowego	Produkcja bezwodnika maleinowego	P	20,80
Produkcja etylobenzenu	Produkcja etylobenzenu Współczynnik obejmuje również energię i emisje w przypadku destylacji etylobenzenu.	P	1,55
Produkcja kumenu	Produkcja kumenu	P	5,00
Produkcja fenolu	Produkcja fenolu	P	1,15
Ekstrakcja rozpuszczalnikowa olejów smarowych	Ekstrakcja rozpuszczalnikowa olejów smarowych: rozpuszczalnikiem jest furfural, rozpuszczalnikiem jest NMP, rozpuszczalnikiem jest fenol,	F	2,10

	rozpuszczalnikiem jest tlenek siarki.		
Odparafinowanie rozpuszczalniskowe olejów smarowych	Odparafinowywanie rozpuszczalniskowe olejów smarowych: rozpuszczalnikiem jest chlorowęgiel, rozpuszczalnikiem jest MEK/toluen, rozpuszczalnikiem jest MEK/MIBK, rozpuszczalnikiem jest propan.	F	4,55
Katalityczna izomeryzacja parafin	Katalityczna izomeryzacja parafin i odparafinowywanie, wybiórczy kraking parafin	F	1,60
Hydrokraker olejów smarowych	Hydrokraker olejów smarowych z destylacją multifrakcyjną, hydrokraker z próżniową kolumną odpędową	F	2,50
Odolewanie parafin	Odolewanie parafin: rozpuszczalnikiem jest chlorowęgiel, rozpuszczalnikiem jest MEK/toluen, rozpuszczalnikiem jest MEK/MIBK, rozpuszczalnikiem jest propan.	P	12,00
Hydrorafinacja olejów smarowych/parafin	Hydrorafinacja olejów smarowych z próżniową kolumną odpędową, głęboka rafinacja olejów smarowych z destylacją multifrakcyjną, głęboka rafinacja olejów smarowych z próżniową kolumną odpędową, głęboka rafinacja parafin z próżniową	F	1,15

	kolumną odpędową, głęboka rafinacja parafin z destylacją multifrakcyjną, głęboka rafinacja parafin z próżniową kolumną odpędową		
Głęboka rafinacja rozpuszczalnikami	Głęboka rafinacja rozpuszczalnikami	F	1,25
Fracjonowanie rozpuszczalnikowe	Fracjonowanie rozpuszczalnikowe	F	0,90
Sito molekularne do wydzielania parafin C10+	Sito molekularne do wydzielania parafin C10+	P	1,85
Częściowe utlenianie resztkowych surowców zasilających (POX) na paliwo	Częściowe utlenianie gazu syntezowego na paliwo	SG	8,20
Częściowe utlenianie resztkowych surowców zasilających (POX) do produkcji wodoru lub metanolu	Gaz syntezowy pozyskiwany metodą częściowego utleniania węglowodorów (POX) do produkcji wodoru lub metanolu, Gaz syntezowy pozyskiwany metodą częściowego utleniania węglowodorów (POX) do produkcji metanolu Współczynnik obejmuje energię i emisje w	SG	44,00

	przypadku przekształcenia CO i oczyszczania H ₂ (U71), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.		
Metanol z gazu syntezowego	Metanol	P	-36,20
Rozdział powietrza	Rozdział powietrza	P(MNm ³)	8,80
Fracjonowanie zakupionego kondensatu gazu ziemnego	Fracjonowanie zakupionego kondensatu gazu ziemnego	F	1,00
Oczyszczanie gazów odlotowych	Odsiarczanie i odazotowanie	F(MNm ³)	0,10
Oczyszczanie i sprężanie gazu opałowego przeznaczonego na sprzedaż	Oczyszczanie i sprężanie gazu opałowego przeznaczonego na sprzedaż	kW	0,15
Odsalanie wody morskiej	Odsalanie wody morskiej	P	1,15

¹⁾ Podstawa współczynników CWT: świeży surowiec zasilający netto (F), surowiec zasilający do reaktora (R, w tym z odzysku), produkt (P), produkcja gazu syntezowego w przypadku jednostek POX (SG)

**TABELA NR 2. WSKAŹNIK DOTYCZĄCY ZWIĄZKÓW AROMATYCZNYCH:
FUNKCJE CWT**

Funkcja CWT	Opis	Podstawa (kt/a)	Współczynnik CWT¹⁾
Hydrorafinator do głębokiej rafinacji benzyny ciężkiej/oleju napędowego	Nasycanie benzenu, odsiarczanie surowców C4-C6, konwencjonalna głęboka rafinacja benzyny ciężkiej, nasycanie diolefiny do olefin, nasycanie diolefiny do olefin we wsadzie alkilacji, głęboka rafinacja benzyny	F	1,10

	FCC z minimalną utratą oktanów, alkilowanie olefin grupy tio-S, proces S-Zorb™, wybiórcza głęboka rafinacja benzyny do pirolizy/benzyny ciężkiej, odsiarczanie benzyny do pirolizy/benzyny ciężkiej, wybiórcza rafinacja benzyny do pirolizy/benzyny ciężkiej Współczynnik głębokiej rafinacji benzyny ciężkiej obejmuje energię i emisje w przypadku reaktora wybiórczej głębokiej rafinacji (NHYT/RXST), ale mocy nie oblicza się oddzielnie.		
Ekstrakcja rozpuszczalnikowa związków aromatycznych	ASE: destylacja ekstrakcyjna, ASE: ekstrakcja ciecz-ciecz, ASE: destylacja ekstrakcyjna ciecz-ciecz Współczynnik CWT obejmuje wszystkie surowce zasilające, w tym benzyna do pirolizy po hydrorafinacji. Głęboką rafinację benzyny do pirolizy należy uwzględnić w głębokiej rafinacji benzyny ciężkiej.	F	5,25
TDP/TDA	Dysproporcjonowanie/dealkilacja toluenu	F	1,85
Hydrodealkilacja	Hydrodealkilacja	F	2,45
Izomeryzacja ksylenu	Izomeryzacja ksylenu	F	1,85
Produkcja paraksylenu	Adsorpcja paraksylenu, krystalizacja paraksylenu Współczynnik obejmuje również energię i emisje w przypadku kolumny frakcjonującej ksylen i kolumny recyrkulacji ortoksylenu.	P	6,40
Produkcja cykloheksanu	Produkcja cykloheksanu	P	3,00
Produkcja kumenu	Produkcja kumenu	P	5,00

¹⁾ Podstawa współczynników CWT: świeży surowiec netto (F), produkt (P)

**WSPÓLCZYNNIK ZAPEWNIAJĄCY PRZEJŚCIOWY SYSTEM PROWADZĄCY
DO ZMNIEJSZANIA LICZBY UPRAWNIENÍ DO EMISJI PRZYDZIELONYCH
INSTALACJI**

Rok	Wartość współczynnika
2013	0,8000
2014	0,7286
2015	0,6571
2016	0,5857
2017	0,5143
2018	0,4429
2019	0,3714
2020	0,3000

**SPOSÓB OBLICZENIA WSTĘPNEJ ROCZNEJ LICZBY UPRAWNIENÍ DO EMISJI
DLA PODINSTALACJI OBJĘTEJ WSKAŹNIKIEM EMISYJNOŚCI DLA
PRODUKTU, W KTÓREJ PRODUKUJE SIĘ CHEMIKALIA WIELKOTONAŹOWE
(HVC), ORAZ DLA PODINSTALACJI OBJĘTEJ WSKAŹNIKIEM EMISYJNOŚCI
DLA PRODUKTU, W KTÓREJ PRODUKUJE SIĘ MONOMER CHLORKU
WINYLU (VCM)**

1. Wzór na obliczanie wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji dla podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu, w której produkuje się chemikalia wielkotonażowe (HVC):

$$F_P = \frac{Em_{\text{bezpośr}} + Em_{\text{NetCiepłoImport}}}{Em_{\text{bezpośr}} + Em_{\text{NetCiepłoImport}} + Em_{\text{pośr}}} \cdot BM_{\text{SteamCracking}} \\ \cdot \text{MEDIANA}(HAL_{\text{HVC,total,k}} - HSF_{\text{H,k}} - HSF_{\text{E,k}} - HSF_{\text{O,k}}) + 1,78 \\ \cdot \text{MEDIANA}(HSF_{\text{H,k}}) + 0,24 \cdot \text{MEDIANA}(HSF_{\text{E,k}}) + 0,16 \\ \cdot \text{MEDIANA}(HSF_{\text{O,k}})$$

gdzie:

$Em_{\text{bezpośr}}$ – emisje bezpośrednie dla krakingu parowego w okresie odniesienia. Emisje bezpośrednie zawierają również emisje wynikające z produkcji ciepła wewnątrz części instalacji obejmującej proces krakingu parowego. Bezpośrednie emisje (z definicji) nie powinny zawierać żadnych emisji z produkcji energii elektrycznej lub eksportu/importu ciepła netto z innej instalacji objętej systemem lub podmiotów spoza systemu w megagramach ekwiwalentu dwutlenku węgla [Mg CO₂ekw],

$Em_{\text{NetCiepłoImport}}$ – emisje z jakiegokolwiek mierzalnego importu ciepła netto z innych instalacji objętych systemem i podmiotów spoza systemu trakcie okresu odniesienia wygenerowane przez podinstalację wytwarzającą chemikalia wielkotonażowe (HVC). Niezależnie od tego gdzie lub jak wytwarzane jest ciepło, emisje te wyrażone są w tonach CO₂ [Mg CO₂] i oblicza się w następujący sposób:

$$Em_{\text{NetCiepłoImp}} = \text{NetCiepImp} * 62,3$$

gdzie:

NetCiepImp – import netto mierzalnego ciepła zarówno z instalacji objętych systemem, jak i z instalacji nieuczestniczącej w systemie w trakcie okresu odniesienia wygenerowane przez podinstalację realizującą proces krakingu parowego, [TJ],
Empośrednie – emisje pośrednie związane z wykorzystaniem energii elektrycznej wewnątrz części instalacji odnoszących się do krakingu parowego w trakcie okresu odniesienia. Niezależnie od tego gdzie lub jak wytwarzana jest energia elektryczna, emisje te wyrażone są w megagramach CO₂ [Mg CO₂] i oblicza się w następujący sposób:

$$\text{Empośrednie} = \text{En.El.wyk} \cdot 0,465$$

gdzie:

En.El.wyk – całkowite wykorzystanie energii elektrycznej wewnątrz części instalacji odnoszących się do krakingu parowego w trakcie okresu odniesienia, [MWh],

BM_{SteamCracking} – wskaźnik emisyjności dla produktu uzyskanych w procesie krakingu parowego [EUA/Mg],

HAL_{HVC,total,k} – historyczny poziom działalności w zakresie całkowitej produkcji chemikaliów wielkotonażowych (HVC) w roku k okresu odniesienia [Mg HVC],

HSF_{H,k} – historyczna produkcja wodoru z dodatkowego surowca zasilającego w roku k okresu odniesienia [Mg H₂],

HSF_{E,k} – historyczna produkcja etylenu z dodatkowego surowca zasilającego w roku k okresu odniesienia [Mg C₂H₄],

HSF_{O,k} – historyczna produkcja innych chemikaliów wielkotonażowych z dodatkowego surowca zasilającego w roku k okresu odniesienia [Mg HVC]. W tym przypadku inne chemikalia wielkotonażowe (HVC) są rozumiane jako suma produkcji acetyleny, propyleny, butadienu i benzenu.

2. Wzór na obliczanie wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji dla podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu, w której produkuje się monomer chlorku winylu (VCM):

$$F_{\text{VCM}} = \frac{\text{Em}_{\text{bezpośr}}}{\text{Em}_{\text{bezpośr}} + \text{Em}_{\text{wodór}}} \cdot \text{BM}_{\text{HVC}} \cdot \text{HAL}_{\text{HVC}}$$

gdzie:

F_{VCM} – wstępna roczna liczba uprawnień do emisji [EUA],

Em_{bezpośr} – historyczne emisje bezpośrednie dla produkcji monomeru chlorku winylu (VCM), w tym emisje z importu ciepła netto w okresie odniesienia [Mg CO₂ekw],

$Em_{\text{wodór}}$ – emisje ze spalania wodoru dla produkcji monomeru chlorku winylu (VCM)
(historyczne zużycie wodoru w czasie produkcji VCM 56,1 Mg CO₂/TJ) [Mg
CO₂ekw],

BM_{HVC} – wskaźnik emisyjności VCM [EUA/Mg VCM],

HAL_{HVC} – historyczny poziom działalności dla VCM [Mg].

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542), zwanej dalej „ustawą”, i wprowadza do polskiego porządku prawnego przepisy decyzji Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (2011/278/UE)¹, zwanej dalej „decyzją Komisji 2011/278/UE”.

Reforma funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wprowadzona dyrektywą 2009/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych² zakłada m.in. ujednolicanie we wszystkich państwach członkowskich zasad przydziału uprawnień do emisji dla instalacji. W pierwszych dwóch okresach rozliczeniowych funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, to jest w latach 2005-2007 i 2008-2012, określanie zasad przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na poziomie instalacji należało do decyzji państw członkowskich, natomiast prawo unijne określało jedynie ogólne wytyczne w tym zakresie. W trzecim okresie rozliczeniowym, tj. w latach 2013-2020, zgodnie z przepisami wprowadzonymi w ww. dyrektywie (art. 10a) zostały usankcjonowane ogólne ramy zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii oraz wprowadzono delegację dla Komisji Europejskiej do uszczegółowienia tych zasad. Komisja zrealizowała to upoważnienie wydając decyzję 2011/278/UE, która reguluje szczegółowe zasady przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji dla instalacji objętej systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, w tym w szczególności wskaźniki emisyjności dla produktu, podział instalacji na podinstalacje, gromadzenie danych do określania poziomów odniesienia, zasady weryfikacji danych i informacji o instalacji, sposób określania historycznego poziomu działalności, zasady przydziału uprawnień do emisji na poziomie instalacji, krajowe środki wykonawcze, przydział uprawnień do emisji dla instalacji nowych, przesłanki znaczącego zwiększenia albo zmniejszenia zdolności produkcyjnej w instalacji oraz

¹ Dz. Urz. UE L130 z 17.05.2011, str. 1

² Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 63.

zasady postępowania z instalacjami, w których zaprzestano działalności. Przepisy Decyzji Komisji 2011/278/UE zostały wykonane w przepisach ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, w projektowanym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu, wydanym na podstawie art. 21 ust. 7 ustawy.

Określone w tym akcie wykonawczym wymogi mają zagwarantować, że przydział bezpłatnych uprawnień do emisji następować będzie w sposób zharmonizowany, na podstawie rzetelnych i wiarygodnych danych.

W projekcie rozporządzenia przyjęto, iż rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia. Krótki okres *vacatio legis* wynika z konieczności uzupełnienia regulacji ustawowych o wymagane akty wykonawcze o charakterze obligatoryjnym, co jest szczególnie istotne z uwagi na interes prawny prowadzących instalacje nowe. Podmioty te występując z wnioskiem o przydział uprawnień do emisji z unijnej rezerwy muszą, po wejściu w życie ustawy, odnieść się do wymagań wprowadzanych projektowanym rozporządzeniem, a dodatkowo, zgodnie z art. 68 ust. 5 ustawy, wniosek o przydział uprawnień do emisji z unijnej rezerwy należy złożyć w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia normalnej lub zmienionej działalności w instalacji nowej. Wniosek złożony po upływie tego terminu pozostawia się bez rozpatrzenia. Stąd aby zminimalizować możliwość odrzucenia wniosku ze względów formalnych wprowadzono krótki okres *vacatio legis*.

Materia zawarta w projekcie rozporządzenia jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239 poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie podlega konsultacji albo uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projektowane rozporządzenie zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z uchwałą Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r. poz. 979 oraz z 2015 r. poz. 1063).

<p>Nazwa projektu</p> <p>Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wymagań dotyczących wyodrębnienia podinstalacji w ramach instalacji, zakresu i sposobu gromadzenia danych do określania początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej i zainstalowanej zdolności produkcyjnej w instalacji i podinstalacji, sposobu określania historycznego poziomu działalności oraz poziomów działalności i sposobu obliczania wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Paweł Sałek, Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Agnieszka Załoga, Departament Ochrony Powietrza i Klimatu e- mail: agnieszka.zaloga@mos.gov.pl tel.: (22) 36 92 642</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>11.10.2016</p> <p>Źródło:</p> <p>Art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542)</p> <p>Nr w wykazie prac 128</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przepisy ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych nie precyzują wymagań dotyczących wyodrębnienia podinstalacji w ramach instalacji, zakresu i sposobu gromadzenia danych do określania zdolności produkcyjnej, sposobu określania historycznego poziomu działalności i sposobu obliczania wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji.

Rozporządzenie wprowadza przepisy decyzji Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L130 z 17.05.2011, poz. 1) (dalej: decyzja benchmarkowa) do polskiego porządku prawnego.

Wszelkie dotychczasowe wyliczenia dotyczące wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji dla instalacji objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji EU ETS w III okresie rozliczeniowym opierały się na wymaganiach decyzji benchmarkowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Prowadzący instalacje otrzymają prawne wytyczne dotyczące sposobu sporządzania informacji o instalacji, która stanowi podstawowy dokument wymagany przy składaniu wniosku o przydział uprawnień do emisji. Zagadnienia te mają charakter techniczny i powiązane są z treścią ustawy stanowiąc funkcjonalne uzupełnienie materii ustawowej. Dlatego też zagadnienia te należy rozstrzygnąć na gruncie aktu wykonawczego do ustawy. Ustalenie spójnych i powszechnie obowiązujących wymagań w tym zakresie ma na celu ustandaryzowane informacji przekazywanych przez prowadzących instalacje w związku z ubieganiem się o przydział uprawnień do emisji. Zharmonizowanie tych wymagań jest realizowane we wszystkich państwach członkowskich, które zobowiązane były wdrożyć do krajowego porządku prawnego postanowienia wykonujące treść decyzji benchmarkowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wszystkie państwa członkowskie UE są zobowiązane do wykonania przepisów decyzji benchmarkowej. Szczegółowe rozwiązania, co do formy wykonania przepisów tej decyzji są zależne od systemów prawnych w poszczególnych państwach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
1. przedsiębiorcy prowadzący instalacje, których emisja gazów cieplarnianych jest objęta systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych	774 instalacje oraz instalacje nowe	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie wykazu instalacji innych niż wytwarzające energię elektryczną, objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym	pozytywne – postanowienia decyzji KE zostaną odzwierciedlone w polskim porządku prawnym; przedsiębiorcy otrzymają jasne wytyczne i zminimalizowany zostanie zakres

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowe rozporządzenie nie będzie wywierało skutku na sektor finansów publicznych.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0				
	(dodaj/usuń)	0	0	0	0	0	0	0				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	0										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0										
	(dodaj/usuń)											
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	0										
	(dodaj/usuń)											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Proponowane regulacje prawne mają pozytywny wpływ na konkurencyjność. Przydziały bezpłatnych uprawnień do emisji otrzymują wszystkie instalacje z danego sektora, więc wprowadzenie projektowanych regulacji nie będzie miało negatywnego wpływu na konkurencyjność pomiędzy poszczególnymi instalacjami w danym sektorze. Wprowadzając przedmiotowe regulacje polski prawodawca wyłącza natomiast swobodę działania prowadzących instalacje w zakresie wyodrębniania podinstalacji w ramach instalacji, zakresu i sposobu gromadzenia danych do określania zdolności produkcyjnej, sposobu określania historycznego poziomu działalności oraz sposobu obliczania wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji, tym samym określa jednolity sposób wypełniania warunków formalnych wymaganych na etapie ubiegania się o przydział nieodpłatnych uprawnień do emisji. Rozporządzenie ma charakter techniczny, jest jedynie wykonaniem przepisów decyzji benchmarkowej w polskim porządku prawnym. Wszelkie dotychczasowe wyliczenia przydziałów uprawnień do emisji dla instalacji objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji EU ETS w III okresie rozliczeniowym opierały się na postanowieniach decyzji benchmarkowej. Projektowana regulacja będzie odnosiła się do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji dla instalacji nowych. Przed wejściem w życie przedmiotowej regulacji w latach 2013-2014 wpłynęło 30</p>
--	---

	wniosków o przydział uprawnień do emisji, z tego przyznano im sumarycznie 5 197 536 uprawnień do emisji z unijnej rezerwy. Przyjmując, że przez kolejne lata III okresu rozliczeniowego wpłynie średnio co roku 15 wniosków od instalacji nowych, do końca okresu powinno wpłynąć około 90 wniosków.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: projektowana regulacja wprowadza na poziomie krajowym nowe obowiązki w zakresie wyodrębnienia podinstalacji w ramach instalacji, zakresu i sposobu gromadzenia danych do określania zdolności produkcyjnej, sposobu określania historycznego poziomu działalności oraz sposobu obliczania wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji na potrzeby sporządzenia wniosku o przydział uprawnień do emisji.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu

Wyodrębnienie podinstalacji w ramach instalacji, zakres i sposób gromadzenia danych do określania zdolności produkcyjnej, sposób określania historycznego poziomu działalności oraz sposób obliczania wstępnej całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji stanowią nieodłączny element systemu handlu uprawnieniami do emisji EU ETS, którego celem jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w sposób efektywny kosztowo. Wobec powyższego regulacja ma pośredni wpływ na środowisko.

Ze względu na techniczny charakter projektowanej regulacji jej wydanie nie ma bezpośredniego wpływu na pozostałe wymienione obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przepisy aktu prawnego będą obligowały prowadzących instalacje do stosowania określonych wymagań dotyczących wyodrębnienia podinstalacji w ramach instalacji, zakresu i sposobu gromadzenia danych do określania zdolności produkcyjnej, sposobu określania historycznego poziomu działalności, a KOBiZE do weryfikowania kompletności i poprawności załączonej dokumentacji w związku z procedurą sprawdzania wniosków o przydział uprawnień do emisji.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z powodu wykonania niniejszym rozporządzeniem decyzji benchmarkowej, ewaluacji nie przewiduje się. Projektowana regulacja transponuje prawo unijne i stanowi wykonanie obowiązków państwa członkowskiego. Komisja Europejska realizując przegląd decyzji benchmarkowej może wprowadzić zmiany, które będzie należało wprowadzić także do przedmiotowego rozporządzenia.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

brak